

କୃତ୍ତବ୍ୟାକାଶ
ପ୍ରକାଶକ
ମହାକାଳିନୀ
ପ୍ରକାଶକ
ମହାକାଳିନୀ

୩
ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରକାଶକ

ମାଟିହାଣ୍ଡିରୁ ଚେରାକୋଟା

କୌଳିକ ବୃତ୍ତିର ଦାୟରେ ମାଟି ହାଣ୍ଡିର
ମୋହରେ ପଢ଼ିଥିବା କୁମ୍ଭକାରଙ୍ଗ ଆର୍ଥିକପ୍ଲଟି
ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୂର୍ବଳ ହୋଇପଢ଼ିଥିବାବେଳେ
ଏବେ ସ୍ଥିତି ସୁଧାରିବାର ବାଟ ଦେଖାଇଛି
ଚେରାକୋଟା...

ମାଟିଭାଷ୍ଟର ଶେରିକାଟା

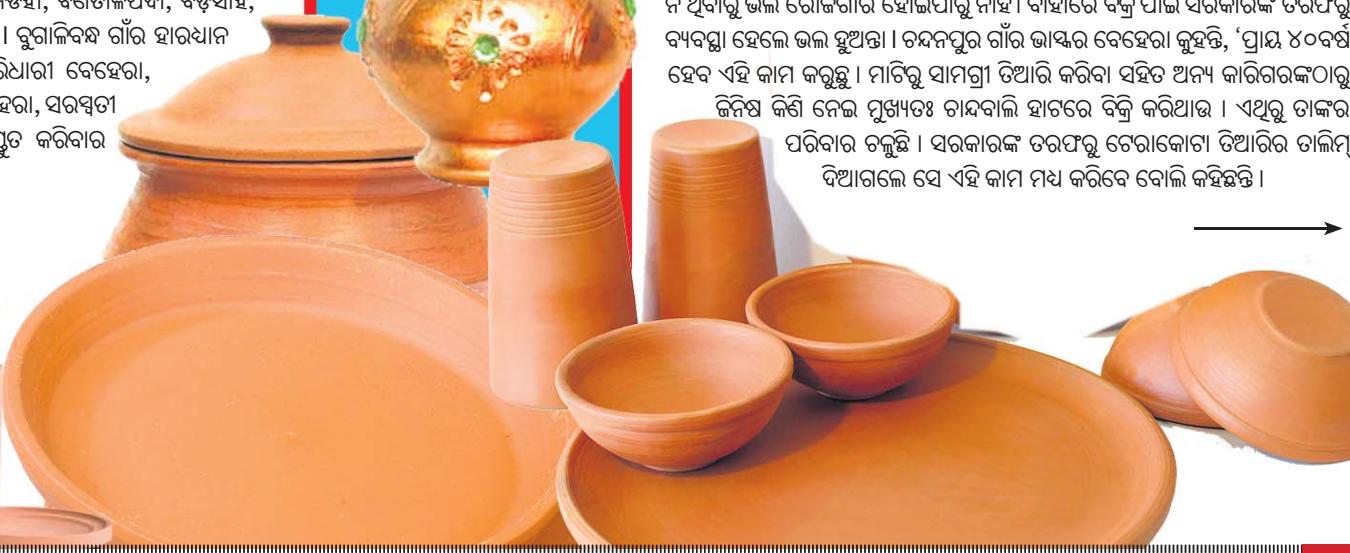
କୌଳିକ ବୃତ୍ତିର ଦାୟରେ
ମାଟି ହାଣ୍ଡିର ମୋହରେ
ପଡ଼ିଥିବା କୁନ୍ଦକାରଙ୍ଗ
ଆର୍ଥିକମୁଦ୍ରି ଧୀରେ ଧୀରେ
ପୁର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼ିଥିବାବେଳେ
ଏବେ ମୁଦ୍ରି ସୁଧାରିବାର ବାଟ
ଦେଖାଇଛି ଚେରାକୋଟା..

**କଳୁ ମୃତ୍ୟୁ ଯାଏ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାମରେ ଖୋଜାପଡ଼ନ୍ତି ସେମାନେ । ଦିନେ
ଯେମାନଙ୍କ ବିନା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଥୁଲା କାମ କର୍ଯ୍ୟ । ହେଲେ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର
ଗୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ ଆଗଭଳି । ଏମାନେ ହେଲେ କୁଷକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାୟ, ଯାହାଙ୍କ କୌଣ୍ଠକ ଦୃଢ଼ି
ମାଟିପାତ୍ର ଗଢ଼ିବା । ଦିନେ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ପ୍ରତିଟି କାମରେ ଖୋଜା ପଥୁବା ମାଟିପାତ୍ର
ଏବେ ମୁଖ୍ୟତ୍ୟ ପୂଜାପରମାରାରେ ହୁଁ ସାମିତ ରହିଯାଇଛି ; ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପିଛି
ତାଙ୍କ ଆର୍ଥିକପ୍ଲଟି । ସେହି ଦୁର୍ବଳ ଆର୍ଥିକପ୍ଲଟିକୁ ଧରି ମାଟିହାଣ୍ଟିର ମୋହରେ କିଛି କୁଷକାର
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାୟ ରହିଥିବାବେଳେ କିଛି ମୁବପିତ୍ତି ପ୍ଲଟ ସ୍ଥାପିତାର ବାଟ ଖୋଜିଛନ୍ତି । ଆଉ ତାଙ୍କ ବାଟ
ଦେଖାଇଛି ତେରାକୋଟା ।**

ମାଟି ଦେଇଛି ରୋଜଗାରଃ କୋଳିକ ବୁଝିର ଦାୟରେ ମାଟିପାତ୍ର ଗଢ଼ି ପରିବାର
ପ୍ରତିବୋଷଶ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମତରେ ମାଟି ହେଲେ ଦେଇଛି ତାଙ୍କୁ ରୋଜଗାର । ଏମାନେ
ହେଲେ କୁମ୍ଭକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାୟର । ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାରେ ଦୁଇପ୍ରକାର କୁମ୍ଭର ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ
ବଂଶଶୁନ୍ନମିଳିଭ ଭାବରେ ମାଟିରେ ହାତି, ମାଟିଆ, ଦାପ, ଭାଲ, ସୁରେଇ, ହାତି, ଘୋଡ଼ା
ପ୍ରତ୍ଯେ ସାମଗ୍ରୀ ଗଢ଼ି ଜିଲ୍ଲା ଦଥା ଜିଲ୍ଲା ବାହାରକୁ ପଠାଇ ଦି' ପଳସା ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି ।
ସାଙ୍ଗୁ ଧାନ ତାଷ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ କାମ ହୋଇଥାଏ ।

ଜତ୍ତାର ଅନୁସାରେ, ମାଳଗର ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ପରେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୀରେ
ଲାଗିବାକୁ ଥିବା ଦୀପ, ଭାଳ, ସୁରେଇ, ମାଟିଆ, ହାଣ୍ଡି ପ୍ରତ୍ଯେକ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ତଳାଳୀନ ରାଜା
କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ମର୍ଦଦାକ ବିଶାର ରାଜ୍ୟରୁ ମୋଦିଆ ଜାତିର କିଛି କାରିଗରଙ୍କୁ ଆଣି ମଳଗରି
କୁଳର ପ୍ରାହ୍ଲାଦୀ ପାହାଡ଼ ପାଦଦେଶରେ ଥିବା ବୁଗାଳିବନ ନିକଟରେ ଥଇଥାନ କରିଥିଲେ ।
ପାହାଡ଼ ପାଦଦେଶ ଜମିରେ ଥିବା ଅଠାଲିଆ ମାଟିକୁ କାରିଗରମାନେ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଥିରେ
ବାଲି ମିଶାଇ ଗୋଡ଼ରେ ଚକଟିବା ସହିତ ସେଥିରେ ଥିବା ଗେଟି ଓ ଗୋଡ଼ି ବାହାର କରିଥାନ୍ତି ।
ଉଚ୍ଚ କାପୁଆନ୍ତି ନେଇ କଚ ବାହାୟିରେ କାରିଗରମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିଥାନ୍ତି । ଏଥରେ ପରିବାରର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନେ ମାଟି, ବାଲି ଆଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସହ କଚ
ବୁଲାଇ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ବେଳେ ମହିଳା ଓ ପିଲାମାନେ କାହୁଅ ଚକଟିବା, ପ୍ରସ୍ତୁତ
ସାମଗ୍ରୀକୁ ଶୁଖାଇବା, ଭାଟି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ରଙ୍ଗ ଦେବା ଭଳି କାମରେ ସହାୟତା
କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ବିଭିନ୍ନ ହାଟ, ବଜାରରେ ବିକ୍ରି କରି ଏହି ବଂଶଜ ଲୋକମାନେ
ଦାର୍ଘ୍ୟବର୍ଷ ଧରି ପରିବାର ଭରଣପୋଷଣ କରିଥାସୁଛନ୍ତି । ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର କେତେଜଣ
କାରିଗର ବୁଗାଳିବନ ଗାଁରେ ବସନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ବେଳେ ଆଜି ଉଚ୍ଚ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶଶହରୁ
ଉର୍ଧ୍ଵ ପରିବାର । ସେଠାରୁ କିଛି ଲୋକ ସୋର ଅଞ୍ଚଳର ରାଜାମାଟିଆ, ମାଳକିରି କୁଳର ଜାମୁଣ,
ପିଠାହତା, ତରତରି ସହ ମଧ୍ୟର ଭାଙ୍ଗ ଭୁକୁରା, ମୁନ୍ଦିହା, ବଣତାଳପଦା, ବଡ଼ସାହି,
କେମୁତିହା, ମାର୍ତ୍ତିକା ଅଞ୍ଚଳରେ ରହି ହାଣ୍ଡିମାଟିଆ, ଗନ୍ଧାରୀ, ବୁଗାଳିବନ ଗାଁରେ ହାରଧାନ
ବେହେରା, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବେହେରା, ମଦନ ବେହେରା, ଗିରିଧାରୀ ବେହେରା,
ହରିହର ବେହେରା, ବୈଦ୍ୟନାଥ ବେହେରା, ସହାଗୀ ବେହେରା, ସରସତୀ
ବେହେରା, ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା ପ୍ରମୁଖ ଉଚ୍ଚ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ପ୍ରଶାଳୀକୁ ତଳପିତିଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଯୁଦ୍ଧ କାରିଗର
କୁଶଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରାଙ୍କ

କହିବାନୁୟାରେ ଦିନ ଥିଲା ଆମ ବାପାଜେଜେବାପାଙ୍କ ଅମଳରୁ କେବଳ
ଏହି କାମ କରି ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରୁଥିଲେ । ଏବେ ବି ମାଟିପାତ୍ର
ଗଛ ଉଚ୍ଚ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଡ୍ରୁକ୍, ଚରମ୍ପା, ରାଶାଟାଳ, ଗଣ୍ଡିବେଡ଼, ସୋର,
ଖଣ୍ଡାପଡ଼ା, ଲରମ, ବାଲେଶ୍ଵର ଭାଇ ସାନବଡ଼ ବଜାରରେ ଆରାମରେ
ବିନ୍ଦୁ କରି ମାସିକ ୪୭ ଫଂହଜାର ଟଙ୍କା ଆୟ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ସାମାଜିକ କର୍ମା
ବିଜୟ କୁମାର ଆଚାର୍ୟଙ୍କ ମତରେ, ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ପିଲାମାନେ ଶିକ୍ଷା
ଗ୍ରହଣ ନ କରି କେବଳ ଉଚ୍ଚ କାର୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ଏବେ ଶିକ୍ଷା
ସହ ପିଲାମାନେ ଆଧୁନିକ ମାଟିପାତ୍ର ତିଆରି ବି ଶିଖୁଛନ୍ତି । କାରଣ ଏବେ
ଆଧୁନିକ ମାଟିପାତ୍ର ଓ ଚରାକୋଗାର ଚାହିଦା ବନ୍ଦୁ ରହିଛି । ଉପଯୁକ୍ତ
ସରକାରୀ ସହାୟତା ମିଳିପାରିଲେ ସେମାନେ ଆଗକୁ ବିତ୍ତିପାରିବା ସହ

ଆଖୁଣ୍ଡ ସ୍ବଳ୍ପ ହୋଇପାରିବେ ।
ଏବେ ଚେରାକୋଟାକୁ ଭରିଯାଃ ଏହି ବୃତ୍ତି ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କ ଆଗ୍ରହ କମି
ଆସିଥାବେଳେ ଭାବୁକ ଜିଲ୍ଲା ଚାନ୍ଦବାଳି ନୀକ ମାଧ୍ୟମର ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାଯତନ
ମୂଲ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୩୦ଟି କୁଷଜାର ପରିବାର ନିଜର କୌଳିକ ବୃତ୍ତି ବଶାଳ
ରଖିଛନ୍ତି । ମାଧ୍ୟମର ହାଣ୍ଡି, ଆଟିକା ଆଦି ସାମାଗ୍ରୀର ଚହିବା ରହିଛି । ଶ୍ଵାମୀ

ଅଞ୍ଚଳର ବିଜ୍ଞାନ ଗାଁର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ କଥା ପ୍ରଚଳିତ । ପଲସା ଦେବ
ମାଧ୍ୟମର ହାଣ୍ଡି ବଜାଇ ନେବ । ଏହା ମାଧ୍ୟମର ସାମଗ୍ରୀର ଶୁଣିବାକୁ ସୂଚାଇଥାଏ ।
ଗ୍ରାହକମାନେ ବିନା ଦ୍ଵିଧାରେ ଏହାକୁ କ୍ରୟ କରି ନେଇଥାଆନ୍ତି । କୁଷକାରମାନେ ଶ୍ଵାନୀୟ
ମତେ ବଜାରରେ ନିଜର ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି କରୁଥିବା ବେଳେ କେତେକ ଲୋକ ବିଜ୍ଞାନ ଗାଁରେ
ବୁଲି ଏହି ବେପାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହାଛତା ଘଟପୂର ପଞ୍ଚାୟତର ରତ୍ନନୀ ଗାଁର ୧୦ଟି
ପରିବାର ଓ ଜୟନ୍ତୀ ଗାଁର ୩୦ପରିବାର, ଗୋପାନାଥପୁର ପଞ୍ଚାୟତର ହଳଦିଆ ଗାଁର
୩୦ ପରିବାର, ଭାଟପଡ଼ା ପଞ୍ଚାୟତର ଚନ୍ଦନପୁର ଗାଁର ୧୦ଟି ପରିବାର, ମହୁଳିଆ
ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଚନ୍ଦନପୁର ଗାଁର ୩୦ଟି କୁନ୍ଥକାର ପରିବାର ସେମାନଙ୍କ କୌଳିକବୁନ୍ଦିଖାର
ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଛନ୍ତି । ବିବାହ, ବ୍ରତ, କାର୍ତ୍ତନ, ଘର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅବା ମୃତ୍ୟୁ କରନ୍ତି ସବୁପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ
କିସମର ପୋଡ଼ିମାଟି ପାତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ଦିନକୁ ଦିନ ମାଟିପାତ୍ରର ବ୍ୟବହାର
କମୁଠିବା ବେଳେ ଏହି କୁନ୍ଥକାର ପରିବାରମାନେ ଚିନ୍ତାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ମାଟିରୁ ହାଣ୍ଡି, କଳସ,
କଳସି, ପିଆଣ, ଦାପ, ପଲମ, ଝୁଣାଦାନି, ମାଟି ବୁଲି, ବୁଲି ମୁହଁ, କୁଣ୍ଡ, ଘୋଡ଼ା, କଣ୍ଠେଇ,
ପତଳା, ମାତ୍ର, ଜାହାଲା ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଏହି
କାମ କରନ୍ତି । ମୁହଁବୁଲି ସାହିତ୍ୟ ବୃଦ୍ଧାବନ ବେହେରା କୁହନ୍ତି, ‘ଆଠର ବର୍ଷ ବୟସରୁ ସେ ଏହି
କୌଳିକ ବୃତ୍ତି କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ କୈବରସ୍ତ ହେବ ସେ ଗେରାକୋଟା କାମରେ ମନ
ଦେବା ସହିତ ସିମେଣ୍ଟ ଓ ମାଟିରେ ବିଜ୍ଞାନ ମୁଣ୍ଡ ତିଆରି କରି ବିବୁଦ୍ଧନ୍ତି । ମାଟିରୁ ଘୋଡ଼ା,
ହାତା, ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି, ମୟୁର, ପାଣି ବୋତଳ, ସୁରେଇ ଭଲି ଜିନିଷ ସେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ମାଟି
ଘୋଡ଼ାର ଆକାର ଅଳକ୍ଷନ୍ତି ଅଛେଇ ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଘୋଡ଼ା ଘୋଡ଼ାକ ୧୦ଟଙ୍କାରୁ ୨ଶହି
ଟଙ୍କା ଦାମରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥାଏ । ଗେରାକୋଟା ସାମଗ୍ରୀର ଗାହିଦା ଶ୍ଵାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ
ନ ଥିବାରୁ ଭଲ ଗୋଜାର ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ବାହାରେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ଚନ୍ଦନପୁର ଗାଁର ଭାଷ୍ଟର ବେହେରା କୁହନ୍ତି, ‘ପ୍ରାୟ ୪୦ବର୍ଷ
ହେବ ଏହି କାମ କରୁଛନ୍ତି । ମାଟିରୁ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟ କାରିଗରଙ୍କଠାରୁ

କଣ ନେଇ ମୁଖ୍ୟତ ଚାନ୍ଦବଳ ହାରରେ ବନ୍ଧୁ କରଥାଉ । ଏଥରୁ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଚନ୍ଦ୍ର । ସରକାରଙ୍କ ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଟେରାକୋଣ ଟିଆରିର ତାଳିମ ଦିଆଗଲେ ସେ ଏହି କାମ ମଧ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି କିଛିନ୍ତି ।

ଚେରାକୋଟାର ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତ ଉତ୍ସଳ

ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁତ୍ର

ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁତ୍ର, ଯର ବାଲେଶ୍ଵରର ଚିନ୍ତାମଣିପୁର। ବାପା ତାଙ୍କର କୋଳିକ କୁରି ଦୟରେ ହାତି ଗଢ଼ିଥିଲା କାମ କରିବେ। କାରଣ ଘର ଆର୍ଥିକ ପରିମିତି ଭଲ ନ ଥିଲା। ୧୦୦୦ରେ ମହିନର ପାସ ପରେ କଳିକଟା ଯାଇ ଲାଲେକୁଳ କାମ ଶିଖିଲେ। ହେଲେ ସେ ପୂରା ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ। ତା'ପରେ ପୁରୁଷର ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱର ରାଜସ୍ତାନ ଯାଇ ପଥର କାମ ଶିଖିଲେ, କାମ କଲେ କିନ୍ତୁ ମନ ଲାଗିଲା ନାହିଁ। ଯରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ। ବୋଉ ତାଙ୍କର କିଲେରେ ତୁ ବାପାଙ୍କ କାମ ଶିଖ। ଆଗରୁ ଟିକେ ଟିକେ ଶିଖିଥିଲେ। ବୋଉଙ୍କ କଥା

ମାନି ଏବେ ପୂରା ସମୟ ଦେବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲେ। ରମେଶ କୁହାନ୍ତି, ଆମ ଗାଁ ପାଖର ନରହରି ମୁଦୁଳି ଡାକି କହିଲେ—ତୁ କଚ ବୁଲାଇ ପାରିବୁ? ମୋ କଚ ବୁଲାଇବା ଦେଖୁ କହିଲେ ମୁଁ ଖୁବଶାୟ ଶିଖିଯିବୁ। ୧୦୦୮ ମସିହାରେ ମୁଁ ରାଜ୍ୟ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ତାଳିମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପୁରୁଷର ଚେରାକୋଟାରେ କୋର୍ସ କରିବା ପରେ ୯ ମାସ ଡିଜାଇନ କୋର୍ସ କଲି। ଘରେ ଆସି କାମ କରୁଥିଲା। ଏହାପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଡିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାକୁ ଯାଇ ଚେରାକୋଟା ଉପରେ ତ୍ରୈନିଂ ଦେଲି। ପ୍ରଥମେ ତେଜାନାଳରେ ୪୫ ଜଣଙ୍କୁ ଟ୍ରେନିଂ ଦେଲି। ତା'ପରେ ଉତ୍କଳ ବାଲାଶ୍ରମ ଆଦିରେ ଟ୍ରେନିଂ ଦେବା ସହ ବିଭିନ୍ନ ମୋଳାକୁ କାମ ନେଇ ଯାଉଥିଲା। ୧୦୧୩ ମସିହାରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଓରମାସର ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ବିଶ୍ୱାଳ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାଙ୍କ ଗେରାକୋଟା ଗୁପ୍ତର ଜଣେ ତ୍ରୈନିଂ ଦେବେ। ମୁଁ ସୋଠାରେ ତ୍ରୈନିଂ ଦେବା ସହିତ କହିଲି “ଆମ ଗାରେ ୧୦୦ ରୁ ଅଧିକ କୁମାର ଅଛନ୍ତି। ସ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ବି କାମ ନାହିଁ ବସିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଆମ ଗାରେ ଗୁପ୍ତ କଲେ ହେବନି। ସାର ରାଜି ହୋଇଗଲେ। ପ୍ରଥମେ ଗାରେ ୩୦ ଜଣିଆ ଉପାଦକ ଗୋଷ୍ଠୀ ତିଆରି ହେଲା। ବାପା ଗୁପ୍ତ ନାରେ ୪ ଟିପିମଲ ଜାଗା କରିଦେଲେ। ଯାହା ଫଳରେ ଆମ ଗାଁ ବିକାଶ ଯୋଜନାରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଜଣଙ୍କର ଘର ବି ଦେଲେ। ଆଶ୍ରମିକ ହସ୍ତଚନ୍ଦ୍ର ତାଳିମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଆମ ଗୁପ୍ତର ୨୩ ଜଣ ତ୍ରୈନିଂ ନେଇଛନ୍ତି। ଶିଳ୍ପାମ ଯୋଜନାରେ ୪୫ ଜଣଙ୍କୁ ତ୍ରୈନିଂ ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି। ଏହାପରେ ଡିଶା ବାହାର ମୋଳାକୁ ବି ଗଲା। କେତେଆଇସି ତରଫରୁ ୩୦ଟି କଚ ମିଳିଲା, ଯେଉଁରେ ଆମେ ୧୦ଭାଗ ପଲାସା ଦେବା ବେଳେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ୧୦ ଭାଗ ପଲାସା ଦେଲେ। କଲେକ୍ଟର ଲକ୍ଷେ ୮୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ପାରିବ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି। ଓରମାସ ଫର୍ମରୁ ୨୯୯୮ ଟଙ୍କାର ଟଙ୍କା ମିଳିଲା, ଯେଉଁରେ ଆମେ ଗୁଜରାଟରୁ ଖାଟା ମେଟିନ୍ ମଗାଇ ଚାହିଁ କିମ୍ବା ତିଆରି କରୁଥିଲା। ଗଲେକ୍ଟର ଯେବାମାନେ ନିଜ ବେତସା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାମରେ ନିଯୋଜିତ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ କୀଁ ଭାଙ୍ଗି କୁମାର ସଂପ୍ରଦାୟର ପରିବାର ବୃତ୍ତିକୁ ବଞ୍ଚିବାରେ ରଖିବାରେ ସମ୍ମନ ହେଲେ। ଏବେ ଡେରା କୁଳକର ମଧ୍ୟାମାଧ୍ୟ ପରିବାର ପରିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏନେଇ ଗତିଆମାଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ପରିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏନେଇ ଗତିଆମାଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ପରିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଯେଉଁ କାଠ ମିଳୁଛି ତାହା କିମ୍ବା

ପରମ୍ପରା ପାଇଁ ଖୋଜା ପତ୍ରକୁ: ମୁର୍ବରୁ ନିଯାଗତ ଓ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଧିକାଶ ଗାରେ କୁମାର ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ମାଟି ହାତି, ଆଚିକା, ସରା, ଘାଡ଼ି, ମାଠିଆ ଡିଆରି କରୁଥିଲେ। ରଥ, ଶିଳ୍ପ, ଦ୍ୱାରିକ ଉପକରଣ ଆସିବା ପରେ ଧାରେ ଧାରେ ଏହି ବେତସା ବୃତ୍ତ ତାଳିଲା। କୁମାରମାନେ ନିଜ ବେତସା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାମରେ ନିଯୋଜିତ ହେଲେ। ଏବେ ଡେରା କୁଳକର ମଧ୍ୟାମାଧ୍ୟ ପରିବାର ବୃତ୍ତକୁ ବଞ୍ଚିବାରେ ରଖିବାରେ ସମ୍ମନ ହେଲେ। ଏବେ ଡେରା କୁଳକର ମଧ୍ୟାମାଧ୍ୟ ପରିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏନେଇ ଗତିଆମାଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ପରିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଯେଉଁ କାଠ ମିଳୁଛି ତାହା କିମ୍ବା

ମାଟିପାତ୍ର ପୋଡ଼ିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉ ନାହିଁ। ମାଟିପାତ୍ର ଦର ଅଧିକ କଲେ ଲୋକେ ନେବେନି। ଜଣଣା କୁଳକ ବିମଳ ବେହେରା କୁହାନ୍ତି, ମାଟିପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ ଶୁଭ, ଅନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ତିଆରି ହେଉଛି। ଖୋର୍ଦ୍ଧାକିରା ତିଳିକାନ୍ତକର ସୋରଣ କୁମାର ସାହିରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୮ କୁମାର ପରିବାର ରହୁଛନ୍ତି। ଏହି ଗାଁ ପ୍ରାୟ ପୁତ୍ର ପୁତ୍ର କୁହାନ୍ତି, ‘କେବଳ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପର୍ବାଣ ସମୟରେ କୁମାରମାନେ ମାଟିର ହାତି, ଆଚିକା, ମାଠିଆ, ସୁରେଇ, ଦୀପ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମାଟିପାତ୍ର ଗଢ଼ି ଜାବିକା ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି। ଖାଦ୍ୟଦିନେ ପାଣିରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆଚିକାଲ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଆକୁତିର ମାଟିପୁରେ କୁହାନ୍ତି କିଣିନେଇଥାନ୍ତି। ମାଠିଆ ଗୋଟିକ ପ୍ରାୟ ୨୦୦୮ ୩୦ଟଙ୍କା ପୁରେ ଗୋଟିକ ୪୦୦୮ ୩୦ଟଙ୍କା ମଳ୍ଯାରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଥାଏ। ଟେଟ୍ରୁ, ବେଶାଖ ଓ ଜୟେଷ୍ଠ ଆଦି ତିମିମାସ ବେପାର ବେଶ ଭଲ ହୋଇଥାଏ। ବିଭିନ୍ନ ମୋଳଣ, ଯାନ୍ତ୍ୟାତରାରେ ମାଟିପାତ୍ର ବିଭିନ୍ନରିବାକୁ ନେଇଥାଏ। ସେହିପରି ଗାଇ କୁଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୧୭ନମର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର କଢ଼ରେ ରହିଛି ବଡ଼ପାର ଗ୍ରାମପାଇଅଧିକର ଅନ୍ତିମର ଗାଇ। ଗାଁ ଭିତରକୁ ପ୍ରେବେଶମାତ୍ରେ ନକରପଡ଼ିବ ଚାଲଛପର ଘେରା ଏକ କୁମାରରଶାଳାପ୍ରସାଦ, ବାରଣ୍ୟାରେ ସକତା ହେଲାଇ ରହିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ମାଟିପାତ୍ର ଉପରେ। ଶାଳପର ନିକଟରେ ମାଟି କଚରୁଥିବା ଦାନବକୁ ମୁଦୁଳି କୁହାନ୍ତି, ‘ପୁରୁଷପୁରୁଷଧରି ଆମର ଏହି କୁଳବେତସା ଚାଲିଛି। ଆମ କୁମାର ସାହିର ଲୋକମାନେ ବାଣପୂର ଆୟତ୍ତର ଅଞ୍ଚଳର ମାଟି ଆଶ୍ରମର ଆଜିକାଲ ଏହି ମାଟିର ଦାମ ଅଧିକ ହେଲାଣି। ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ ପିନ୍ଧା ଦୁଇ ହେଜାରଟଙ୍କା ଦବାକୁ ପଡ଼ୁଛି। ଥଥାପି ଆମେ ଏହି କୋଳିକ ବୃତ୍ତିକୁ ବଞ୍ଚିଲ ରଖିଛୁ।’

ମାଟି ହାତିର ପ୍ଲାନ ନେଇଛନ୍ତି ଚେରାକୋଟା: ପ୍ଲାନାଯ ବିଭାନ୍ତି କୁମାର ସାହିର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବେହେରା କହିଛନ୍ତି, ଏ ସାହିରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ପରିବାରରୁ ୨୫୦ ପରିବାର ମାଟିର ବିଭିନ୍ନ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରି ପରିବାର ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଥିଲେ। ଏବେ ୨ ରୁ ୩ ଟି ପରିବାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ ଅଛନ୍ତି। ତେବେ ନକରେ ମାଟି ମିଳିବା ଧାରେ ଧାରେ କଷକ୍ଷର ବ୍ୟାପାର ହୋଇପଡ଼ିବାରୁ ଓ ମାଟିପାତ୍ର ରହିବା କହିଦା ଦିନକୁଦିନ କମିବାରୁ ବନ୍ଧୁ ପରିବାର ଏହି ବୃତ୍ତିକୁ ନିଜକୁ ଦୂରର ମେଲେ। ଏବେ ପୁନର୍ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଟିର ନିର୍ମିତ ବିଭିନ୍ନ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ। ଏବେ ପୁନର୍ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଟିର ନିର୍ମିତ ବିଭିନ୍ନ ପାତ୍ର ନିର୍ମିତ ପାତ୍ରର ରାହିଦା ବୃତ୍ତି ପାତ୍ରର ରାହିଦା ବୃତ୍ତିକୁ ଦୂରିତି ରଖି ଯଦି ସରକାର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ମିଳିତା ତାହାଲେ ଏହା ଆମର ଆର୍ଥିକ ମାନଦଣ୍ଡ ବୃତ୍ତରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରନା।

ନିଜର ଆର୍ଥିକପ୍ରତି ମୁଧାରିବା ପାଇଁ କୁମାରମାନେ ଯେଉଁଭିନ୍ନଭାବେ ଆଧୁନିକ ମାଟିପାତ୍ର ଓ ଚେରାକୋଟାକୁ ଆପଣେଇଲେଣି ତାହା ନିଷ୍ଠିତଭାବେ ସାଗରମୋର୍ୟ।

—ରୋଜାକିନ୍ ମହାନ୍
ମାନସ ବିଶ୍ୱାଳ, ଅଶୋକ ପଣ୍ଡା, ଲୋକନାଥ
ମିଶ୍ର, ଅଭିଜିତ ଚନ୍ଦ୍ର

ତ୍ରୈଣ୍ଟି ଫ୍ରିଶ୍‌ର ଫ୍ରେଶ୍‌ମାର୍କ୍

**ଶୀତଦିନେ
କେଉଁଭଳି ନିଜକୁ
ସଜାଇଲେ
ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା
ପାଇବା ସହ
ଷ୍ଟାଇଲିଶ
ଲାଗିବେ,
ସେ ନେଇ
ଅନେକଙ୍କର
ଚିନ୍ତା ରହିଥାଏ
ହେଲେ ଏବେ
ତ ମାର୍କେଟକୁ
ଅନେକ
ଡେରାଇଟିର
ଆକର୍ଷଣୀୟ
ଶୀତବସ୍ତ୍ର ସାଙ୍ଗକୁ
ଷ୍ଟାଇଲିଶ ଫ୍ରିଶ୍‌ର
କ୍ୟାପ ଓ ତ୍ରୈଣ୍ଟି
ଫୂର୍ଗଡେର ସବୁ
ଆସିଗଲାଏ,
ଯାହାକୁ ପିଛି ଯେ
କେହି ବି ସୁନ୍ଦର
ଲାଗିପାରିବୋ
ଆସକୁ ଜାଣିବା
ସେ ନେଇ କିଛି
ସହଜ ଟିପ୍ପଣୀ...**

ଜମ୍ପସୁର ସହ ଶ୍ରୀପାର୍ଟ

ଶୀତଦିନେ ଷ୍ଟାଇଲିଶ ଲୁକ୍
ସହିତ କମର୍ଚ୍ଚେବଳୁ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧାନ
ଦେଉଥିବା ଯୁବତୀମାନେ ଗହିଁଲେ ଜମ୍ପସୁର ସହ
ଶ୍ରୀପାର୍ଟ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ପିଛିଲେ
ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା ମିଲିବା ସହ ମନ ଭିତରେ କନ୍ପିଦେଖେ
ଲେଉଳ ବତିଗଲା ଭଳି ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ଖାସ
କରି ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ଆଉଟିଂରେ ଗଲାବେଳେ
ଏହାକୁ ପିଛିଲେ ଶ୍ଵାର୍ଟ ଲୁକ୍ ମିଲିଥାଏ ।

ହୁଡେଡ୍ ଟି-ଶାର୍ଟ: ଶୀତଦିନେ ଦିନବେଳୀ
ଦେଉଥିବା ହୋଲକା ହୋଲକା ଥଣ୍ଡାରେ ହୁଡେଡ୍ ଟି-ଶାର୍ଟ
ପିଛିଲେ ବେଶ ଆଗାମ ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର ଉଭୟ

ଯେନ୍ ଓ ଚେକ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ଟି-ଶାର୍ଟ ଦେଖିବାକୁ
ଯେମିତି ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ, ପିଛିଲେ ସେମିତି
ଆଗ୍ରହିତ୍ତ ଲୁକ୍ ମିଳେ । ଏହାକୁ ଉଭୟ
ଅଧିସ ହେଉ କିମ୍ବା ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ
ସହ ବୁଲିବାକୁ ଗଲାବେଳେ
ପିନ୍ଧାଯାଇପାରେ । ସେହିପରି ଲୁକ୍କରୁ

ଆଉ ଚିକେ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ, ଏହା
ସହିତ ଷ୍ଟାଇଲିଶ ସମ୍ବାଦ ବି ଗ୍ରୀଏ କରିପାରିବେ ।
ଆଉ ସବୁରୁ ଖାସ କଥା ହେଉଛି ଉଭୟ ମହିଳା ଓ
ମୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଡିଜଲନ୍ଦ ହୁଡେଡ୍
ଟି-ଶାର୍ଟ ଏବେ ମାର୍କେଟରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଲାଣି ।

କ୍ରପ ଷ୍ଟାଇଲ୍ କାର୍ତ୍ତିଗନ୍: ଏହାକୁ ଫ୍ରେଶ୍‌ନା
ଆଉପିଟ୍ ସହ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ପିଛିଲେ ଯେମିତି
ସୁନ୍ଦର ଲାଗିଥାଏ, ଠିକ୍ ସେମିତି ଲକ୍ଷିଆନ୍
ଆଉପିଟ୍ ସହିତ ଏହାକୁ ପିଛିଲେ ଡିପରେଣ୍ଟ

ଲୁକ୍
ମିଲିଥାଏ । ଖାସ କରି
ହୋଲକା ରଜରେ ଆସୁଥିବା କ୍ରପ
ସହ କାର୍ତ୍ତିଗନ୍କୁ ଗ୍ରାଉନ୍ଟର୍ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ସହ ପେଯାର କରି ପିଛିଲେ ଶ୍ଵାର୍ଟ ଲୁକ୍ ମିଲିବା ସହ
ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା ମିଲିଥାଏ ।

ଅଲ୍ ଶାଇମ ହିର୍ ସ୍ପେଚ୍ରେ: ଶୀତଦିନେ
ଶ୍ରୀ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ସ୍ପେଚ୍ରେରୁ ଆଗମ କରି ଓ ଭାବ
ସାଇର ସ୍ପେଚ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁବ୍ ଭିମାଣ ରହିଥାଏ ।
ସମୟାନସାରେ ଫ୍ୟାଶନ ତ୍ରୈଣ୍ଟିର ଅନେକ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସୁଥିଲେ ବି ସ୍ପେଚ୍ରେ ରହିଦିବା କେବେ
ବିକମେ ନାହିଁ । ଖାସ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶୀତଦିନେ
ମାର୍କେଟରେ କେତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଡିଜାଇନର
ସ୍ପେଚ୍ରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ଉଭୟ ଫ୍ରେଶ୍‌ନା
ଓ ଲକ୍ଷିଆନ୍ ଆଉପିଟ୍ ସହ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ପିଛିଲୁଏ ।

ତ୍ରୈଣ୍ଟି ଷ୍ଟୋଲ୍: ଷ୍ଟୋଲ୍ ଆମକୁ ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା
କରିବା ସହ ଆମର ପରସ୍ନାଲିଟିକୁ ବଢାଇବାରେ
ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ
ଏହାର ଅନେକ ଭେରାଇଟି ମାର୍କେଟରେ ଦେଖିବାକୁ
ମିଲିଥାଏ । ଖାସ କରି ଲିଓପାର୍ଟ ପ୍ରିଣ୍ଟ ଷ୍ଟୋଲ୍,
ପମ୍ ପମ୍ ଷ୍ଟୋଲ୍, ମଲ୍�କୁଲର ଷ୍ଟୋଲ୍, ଫ୍ଲୋରାଲ
ଡିଜାଇନ ଷ୍ଟୋଲ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟାବିର ବେଶ ଚାହିଦା ରହିଥାଏ
ଯୁବପିଟିକ ଭିତରେ ।

ଫ୍ରିଶ୍‌ର କ୍ୟାପ: ଶୀତଦିନେ ଷ୍ଟାଇଲିଶ ଲୁକ୍ ସହ
ଶରୀରକୁ ଶୀତଦାଉରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କେବଳ
ଆକର୍ଷଣୀୟ ଆଉରପିଟ୍ କିମ୍ବା ଫ୍ରିଶ୍‌ର ଫ୍ରେର
ପିଛିଦେଲେ ତ ହେବନି, ମୁଣ୍ଡକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ
ଫ୍ରିଶ୍‌ର କ୍ୟାପର ବି ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ । ଖାସକରି
ବେନି କ୍ୟାପ, କଲର-ବୁକ୍, ଫେତୋରା କ୍ୟାପ,
ପମ୍ ପମ୍ କ୍ୟାପ, ଲେବର ଷ୍ଟାଇଲ୍ ଫାନ୍ଟିକ କ୍ୟାପ
ଭଳି ତ୍ରୈଣ୍ଟି ଫ୍ରିଶ୍‌ର କ୍ୟାପର ଏବେ ଖୁବ୍ ଚାହିଦା ଥିବା
ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

ଫ୍ରିଶ୍‌ର ପୁର୍ବଫ୍ରେର: ଦେହ ଓ ମୁଣ୍ଡ ସହ
ଶୀତଦାଉରୁ ପାଦକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ବି
ମାର୍କେଟରେ ଏବେ ଅନେକ ଭେରାଇଟି ଫ୍ରିଶ୍‌ର
ପୁର୍ବଫ୍ରେର ମିଳୁଛି । ଯେମିତିକେ: ବିନର୍, ଆଙ୍କେଲ
ବୁକ୍, ଫେଦରପ୍ଲୁପ୍ ବୁକ୍, ରାଇଡ଼ ବୁକ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟାବିର
ଯୁବତୀମାନେ ଗହିଁଲେ ଏହିସବୁ ପୁର୍ବଫ୍ରେରକୁ ଗ୍ରାଏ
କରି ଷ୍ଟାଇଲିଶ ଲୁକ୍ ପାଇବା ସହ ଶୀତଦାଉରୁ
ପାଦକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଲପାରିବେ ।

ବୃକ୍ଷ ହେଉଛି ମା' ବାପା ସମ୍ମାନ ପାଦମଳିତା

ତାଙ୍କୁ ବିଜିନ ସଂସ୍ଥାରୁ ମିଲିଷ୍ଟ ଶତାଧିକ ପୁରସ୍କାର ଓ ସନ୍ମାନ । ସେ ହେଲେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ସାନ୍ତୁ, ଜନ୍ମ ତାର୍ଥ ୧୨୭.୧୨.୧୯୪୭ରେ । ପିତା ଖଲି ସାନ୍ତୁ, ମା' ଗୋରା ଦେଇ । ଘର ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା କଣ୍ଠିଲୋ ଅଞ୍ଚଳର ଥୋରିଆ ସାହିରେ । ସେ କୁହୁକ୍ଷେତ୍ର, 'ବାପାଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ସ୍ଥଳରେ ପଢ଼ିବା ବୟସରୁ ହେଲେ ଗଛ ଲଗାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ପିଲାଦିନେ ଆମ ଗାଁର

ପାଖରୀ ହୁହାରେ ୧୪ଟି ପୁରୁଣା ଆମଗଛ ଥିଲା । ସେହି ଗଛମୂଳ ଛାଇରେ କେତେକ ଗାଛବାହୁରି ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସମୟକ୍ରମେ ସେଠାରୁ ଆମଗଛଗୁଡ଼ିକ ମରିଗଲା । ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଆମଗଛ କୋରଢ଼ରେ ଏକ ବରଗଛ ଉଠିଥିଲା । ସେହି ଗଛଟିକୁ ଆଶି ପାଖରୀ ହୁହାରେ ଲଗାଇଥିଲା । ଏବେ ଗଛଟି ତା'ର ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ମେଲାଇ ଅଧିକ ଛାଇ ଦେଉଥିବାରୁ

ସେହି ଗଛଟଳେ ଏକାଧିକ ଗୋରୁ ଓ ପଥଗାରି ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲା । ସେଠାରୁ ଗଛ ଲଗାଇବାର ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପଢ଼ିଥିବାବେଳେ ଗଛ ଲଗାଇବାରେ ହରିହର ଦିଶ୍ର ମୋତେ ସହଯୋଗ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ରିକ ଶୋଷ ବେଳକୁ ବୁଝୁସଂଖ୍ୟକ ଗଛ ଲଗାଇ ସାରିଥିଲା । ଯେଉଁଠି ସବୁଜ ଗଛ ଦେଖେ ସେଠାରେ କିଛି ସମୟ ଅନ୍ତିମିକ୍ଷା । ମୋ ଅଜାଣତରେ ମନକୁ ମନ କିଛି କଥା ହୁଏ । ଯାହା ମୋତେ ଭାରି ଆନନ୍ଦ ଦିବ । ମୋର ମାତ୍ରିକ ସିଂହ ପଢ଼ା ସରିଲାପରେ ବୌଦ୍ଧ ପୁରୁଣାକଟକରେ ଏକ ପ୍ରାମିକ ସ୍ଥଳରେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଯୋଗଦେଲା । ସେଠାରେ ପରିବେଶ ଓ ଜୀବଜନ୍ମକୁ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ନାନା ଜାତିର ଗଛ ଲଗାଇଥିଲା । ହରଭଙ୍ଗା କୁଳ ଅଧ୍ୟାନ ଏକ ପ୍ରାଚାନ ବୁଦ୍ଧପୀଠରେ ଲୁଧିନା ଉଦୟାନ ଲାଗି ଉଦୟମ କରିଥିଲା । ପ୍ଲାନୀୟ ସ୍ଥଳ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରୀ ଓ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସ୍ଵାରା ଏହା ସଫଳ ହୋଇଛି । ଜଙ୍ଗଳ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରାୟ ୪୫୮ ରାତ୍ରି ରାତ୍ରାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସାମିଲା କରି ଜଙ୍ଗଳରେ ନିଆଁ ଲଗାଇବାରୁ ନିର୍ବତ୍ତ ରହିବା ଓ ଜଙ୍ଗଳ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ପଦ୍ୟାତ୍ମା

ଫେବ୍ରୁଆରୀ ବୃକ୍ଷରୋପଣ । ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବଜନ୍ମ କିପରି ନିରାପଦରେ ବିଚରଣ ସହିତ ବଂଶବିପ୍ରାଣ କରିପାରିବେ, କେମିତି ହୋଇପାରିବ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା, ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ସର୍ବଦା ଚିତ୍ତିତ । ୧୯୭୦ମୟୀରୁ ସନ୍ତ୍ରିମତ୍ତାବେ ସେ ଏଥୁଲାଗି ଉଦୟମ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଏଥୁଲାଗି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳ ହତା, ପୋଖରିହୁହୁଡ଼ା ଓ ପଢ଼ିଆ ପ୍ଲାନରେ ନାନା ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷଳତା ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ସେ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାୟ ଶିକ୍ଷକ । ବୃକ୍ଷରୋପଣ ହେଉ କି ଜୀବଜନ୍ମକୁ ସୁରକ୍ଷା, ଏହା ତାଙ୍କର ଦୈନିକ କାର୍ଯ୍ୟ । ସବୁବେଳେ କାନ୍ଧରେ ପଡ଼ିଥାଏ ଏକ ଖୁଲାମୁଣ୍ଡ । ହାତରେ ଧରିଥିବା ଏକ ବ୍ୟାଗ ଭିତରେ ବୀଳିତାକୁ ପୁଲପଳକ, ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କ ବିଭିନ୍ନ ଉପାଦେୟ ପ୍ଲାକାର୍ଡ-କିଛି ଲିଫ୍ଲେଟ ଓ ଫଳେଟ୍ରୁ । ଏପରି ସାମଗ୍ରୀ ଧରି ସେ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲନ୍ତି । ବୟସର ଅପରାହ୍ନରେ ବି ଥକିପଡ଼ିନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଦ । ମାତ୍ର ଚାଲିଛନ୍ତି ଆଗନ୍ତୁ ଆଗା । ଏଥୁଲାଗି

କରିଥିଲୁ । ଶିକ୍ଷକତା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଛି ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ବୃକ୍ଷଲତା ଲଗାଇ ଆନନ୍ଦ ପାଇଛି । ଭାପୁର କିଳିଆପଲାରେ ବିଶ୍ଵାବସ୍ଥା ଲିଲିଟ ଦେବୀ ଉଦୟାନ, ନବକଳେବର ୨୦୧୪ ସ୍ଥାନେ ମାଧବ ଉଦୟାନ ଓ ଗ୍ରାମଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉଦୟାନ ସୁଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ଧାରକଟା ଯୁପି ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରାୟ ୨୩୩ ଶାଶ୍ଵାନ ଗଛ ଲଗାଇବାର ସଫଳତା ମିଳିଛି । ଏଥୁଲାଗି ସମସ୍ତେ ସହଯୋଗ ବି ମିଳିଥିଲା । ବୃକ୍ଷରୋପଣ ସମୟକ୍ରମେ ବିଭିନ୍ନ ବାର୍ତ୍ତାର ସମ୍ଭାବନା ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବଜନ୍ମକୁ ପାଇଁ ନାନା ପ୍ଲାନରେ କେଟିଲା, ତିରି, ପଳାସ, ସିମଳା, ଆଙ୍ଗଳୀ, କୁମୁଦ, ରାତା, କେତ୍ର, ଖାଲୁରି, ତାଳ, ଆମ, ପଣସ, ବେଳ, ଜାମୁ, ବରକୋଳି, ନିମ ଓ ଶାଶ୍ଵାନ ଆଦି ପ୍ରାୟ ୩୦୨୩ରୁ ଉଚ୍ଚକ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରିଛି । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୁଁ ବନବନ୍ତୁ ଜୀବବନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତିବନ୍ତୁ ଆଜୀବନ ପରିବେଶ ସାଧକ ସୁରକ୍ଷାର, ମହୋପାଧ୍ୟାମ ତନ୍ତ୍ରବେଶର ସିଂହାସନକୁ ହରିବନନ ମହାପାତ୍ର ସାନ୍ନାନ ଆଦିରେ ସମାନିତ ହୋଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ପରିବେଶ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରେସେର ରାଧାମୋହନ ସବୁକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର ଏବଂ ବିକ୍ରି ପଢ଼ନାଯକ ବନ୍ୟପ୍ରାୟୀ ସଂରକ୍ଷଣ ପୁରସ୍କାର ହମେତ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍ଥାରୁ ଶତାଧିକ ସନ୍ମାନ ଓ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି । ବୃକ୍ଷ ମା' ବାପାଙ୍କ ସହ ସମାନ । ତେଣୁ ବୃକ୍ଷର ସେବା ପରମ ଭାବରେ ଦେବା । ଯାହା ସମସ୍ତେ ଜୀବନର ବ୍ୟବରେ ବି ରହିଛି । ମୋର ଏହିରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋ ପଦ୍ମାଙ୍କ ସହଯୋଗ ବି ରହିଛି । ମୋର ଏକମାତ୍ର ପୁଅ ଓ ନାନ୍ଦିଙ୍କ ବିବାହ ସରିଛି । ପରିବାରର ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଦେବାର ବି ସମସ୍ତେ ଉଠାଇବାର ।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା

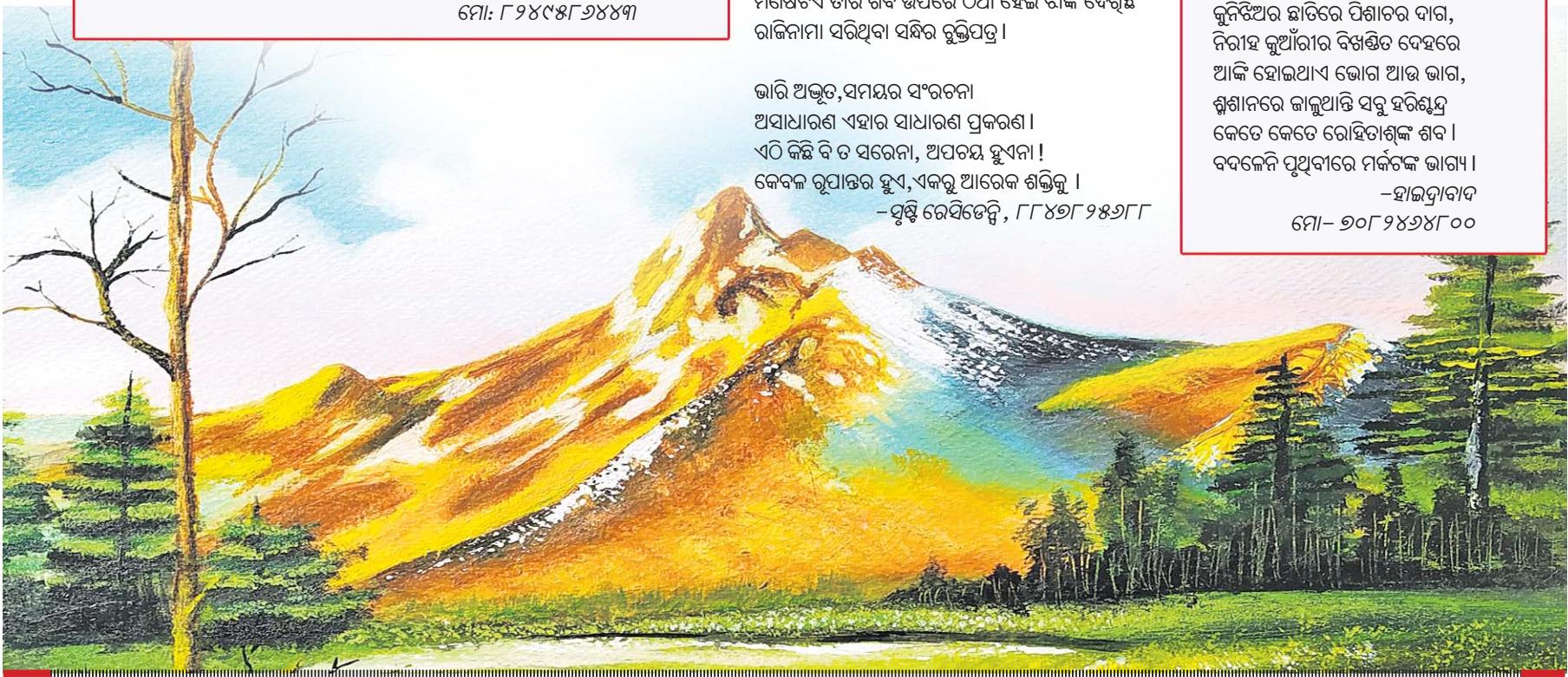
୬୪୭

-ଗାୟତ୍ରୀ ଦାସ

ଦିନକୁ ବାରଶ, କେଉଁଠାରୁ ଯୋଗାତ କରିବି ଆଜ୍ଞା । ମୋତେ ସେଇ
ଜେନେରାଲ ଅର୍ତ୍ତକୁ ପଠେଇ ଦିଅଛୁ । 'ଡାକ୍ତର ବୁଝେଇଲେ, 'ବ୍ରେନ ଖୁୟମର
ଅପରେସନ ହେଲାଛି, ଆଜ ସି ସ୍ଥିର ରୁ ଏବେ ଆସିଥାନ୍ତି । କେବିନରେ ନ ରହି
ଅର୍ତ୍ତରେ ରହିଲେ ଇନଫେକ୍ସନ ହେଲପାରେ । ଏତେ କଷ୍ଟ କରି ବଂଚେଇଛ,
ରିସ୍ କାହିଁକି ନେବ ? ଆଉ ତାର ଦିନର କଥା ତ, ଟିକେ ଆଜଙ୍କଷ କରିଦିଅ ।'
ମୁଁ ଶୁଣେଇ ଗାଁରେ ଥିବା ଭାଙ୍ଗନ୍ତି ଫୋନ୍ ଲାଗିଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀ । ଓଈଧ ଆଉ
ଖାଇବା ଖର୍ଚ୍ଚ ଛାଡ଼ି ଆଉ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଯୋଗାତ କରିବା ପାଇଁ କହିଲା । ଧାନ
ସଲେ ଫର୍ମୁଣ ମୁଣ୍ଡ କୁ ବଡ କିଆରି ଟା ଲେଖେଇ ଦବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲା । ତିନି
ଲକ୍ଷ ପରେ ଆଉ ଯୋଗାଡ଼ିବା ପାଇଁ ବଳ କାହିଁ ଯେ ତାର ? ଛଅ ବରଷ ହେଲା
କାଳିଆକୁ ରୋଗ ଧରିଛି । ସାମନ୍ତର ବଡ ଡାକ୍ତରଖାନା ବୁଲି ବୁଲି ଡାକ୍ତରମନଙ୍କର
ହିନମନ୍ୟତାର ଶିକ୍ଷାର ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରିଛି । ପାଞ୍ଚ ବରଷ ହେଲା ପାଖ
ଟିମ୍ବୁଡ଼ି ଫ୍ରେଶର କାମ କରି ଛାଆ ଦୁଇଟି ମୁହଁରେ ଆଧାର ଦଉଚି । ସେଥିରେ
ସାହସ କରି ସାମୀକୁ ଆଶି ପ୍ରାଇଭେଟ ହସ୍ତିଗଲରେ ଆଡ଼ିଟ କରିଛି ।

ତେବେ ଆସିବା ପରାରୁ କାଳିଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଅନବରତ ଗାଳିଛି ।
କେତେବେଳେ ତା ସେବାଙ୍କୁ ନେଇ ଅସଂକୁଶ ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ତା
ଚରିତ୍ରଙ୍କୁ ନେଇ କେବିନ୍ରେ ଖରାପ ଭାଷାରେ ହୋହାଇଲା କରିଛି । ତା
ପୁରୁଣୀ କି ପ୍ଯାଦ୍ର ମୋବାଇଲଟିକ୍ ସଦେହରେ ଫିଙ୍ଗ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ
କାଙ୍କୁଶ । କଣ ଏମିତି କରିହେବ ତା ଦେଇ ଯେମିତି ସବୁ ଠିକ ହୋଇଯିବ !
ଡାକ୍ତରଖାନା ପାଖ ବରଗଛ ତଳେ ବାଚମଙ୍ଗଳା । ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତି ବାଚେଯାଟେ
ଯାଉଥୁବା ଲୋକଙ୍କର, ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପଡ଼ିଥୁବା ଗୋଟାଙ୍କର । ଦୌଡ଼ି ଆସି ପୁଣ୍ଡ
ପିଟିଲା ସେ, ଭଲ ହେଲ ଯାଆନ୍ତୁ ସେ । କାଙ୍କୁଶ ଆଉଜି ଘରେ ବସି ଥାଆନ୍ତୁ ପଛେ
ମୋ ହାତରେ ଶଞ୍ଚା ଥାଉ ।

-ଗୀତାଗ୍ରାମ, ଅନୁଗୁଳ
ମୋ: ୮୯୪୫୪୮୪୪୩

ପର୍କଟ୍ ଓ ଜନ୍ମରାତି

-ଡା. ଉପନ୍ନ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ମାନଚିତ୍ତ ନ-ବଦଳି
କଣ ବଦଳି ଯାଇପାରେ
ଅଳକ୍ଷ୍ୟରେ ଦେଖିଏ ?
ବୃଦ୍ଧ ମର୍କଟ ବସିଥାଏ
ସମ୍ପର ଗଛ ଡାଳରେ,
ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ତୋପା ଜନ୍ମ
ମେଘର ପାହାଡ ଚପି
ଖେଳମଳ ହେଉଥାଏ
ଚିତ୍ରିତ ଅଜଗର ମୁହଁରେ ।
ବୃଦ୍ଧ ମର୍କଟ ଚିତ୍ର କରୁଥାଏ
ନୂଆ ସକାଳର କାନଭାସରେ,
ଭରୁଥାଏ ଅବିଶ୍ଵାସର ଗଛପତ୍ର,
ଖଞ୍ଚିଥାଏ ପ୍ରପଞ୍ଚର ରଜ ଖେଳ
ନଦୀକୁ ରଙ୍ଗ ଦିବ ହିସାରେ
ବାଟକୁ ଓଗାଲେ ଧର୍ମର ଦ୍ୱାହିରେ,
ନିଷିଦ୍ଧ ରାତିରେ ଖଞ୍ଚିଗାଲେ
ଧର୍ମ ଆର ଅର୍ଧମର ବୁଝିଆଣୀ ଜାଲ ।
ବୃଦ୍ଧ ମର୍କଟ ବଖାଶୁଥାଏ
କେତେ ଲୋଡ଼ା ବକଧର୍ମର ନ୍ୟାୟ,
ପ୍ରଲୋଭିତ କରେ ମୂର୍ଖ ମର୍କଟଙ୍କୁ
ଯେ ବିନା ଜନ୍ମରେ କେମିତି
ଅପୁର୍ଣ୍ଣ ରହିଯିବ ଆଗମୀର ସୁର୍ଯ୍ୟାଦବୟ ।
ବୃଦ୍ଧ ମର୍କଟ ଧ୍ୟୋ ବାୟାରେ ଶୁରୁାଇଦିଏ
ମଧ୍ୟବିର ମର୍କଟଙ୍କୁ ବରଫ ମଶାଶିରେ,
ଅଜଗର ଆଁରେ ଦେଖାଏ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଜନ୍ମକୁ,
ଜରଦରବର କାନ କୁହାରେ ବୁଝାଏ
କେତେ ଚମକ୍ତାର ଏ ନୂଆ ଜନ୍ମ ଧରିବାକୁ
ସବା ତଳ ଡାଳର ମର୍କଟ ଦେଖେ
କେତେ ମାଗଣାରେ ମିଳେ ସୁଖ,
ବୃଦ୍ଧ ମର୍କଟର ମାୟାବୀ ଡାକରେ
ମିଛରେ ସବୁ ମର୍କଟ ଛିଅଁନ୍ତି
ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ଜନ୍ମ ଧରିବାକୁ,
ଆହା ! ଅଜଗର ଆଁ ରେ ଭଳତଳ
ବିନିତ ଯେତେ ଯାଦୁକରୀ କୋଣଳ ।
ସବୁ ଥାଏ ପୃଥିବୀରେ
ବାଘର ପଞ୍ଚ, ହରିଶର ଆଖ,
ଶୁଖୁଲା ଅନରେ ଝୁଲା ଆଗମାର ସ୍ପର,
କୁନିକିଅର ଛାତିରେ ପିଶାଚର ଦାଗ,
ନିରାହ କୁଅଁରୀର ବିଷକ୍ଷିତ ଦେହରେ
ଆକି ହୋଇଥାଏ ଭୋଗ ଆଉ ଭାଗ,
ଶୁଶାନରେ ଜାନୁଥାନ୍ତି ସବୁ ହରିଶୁନ୍ଦ୍ର
କେତେ କେତେ ଗୋହିତିଶଙ୍କ ଶବ ।
ବଦଳେନି ପୃଥିବୀରେ ମର୍କଟଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ।

-ହାଇଡ୍ରାବାଦ
ମୋ- ୭୦୮୨୪୭୪୮୦୦

ଫେରୁଛନ୍ତି ତାରା ସିଂ

ଆମେ ମନେ ପକାନ୍ତି ନା ଦେଶାମୁଖୋଧକ ଘୃଷ୍ଟଭୂତି ଉପରେ ନିର୍ମିତ ଚଳିତ୍ର ‘ଗଦର-ଏକ ପ୍ରେମ କଥା’ରୁ। ଏଥରେ ତାରା ସିଂ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ସନ୍ତି ଦେଖିଲେ। କେବଳ ଏହି ଭୂମିକା ନୁହେଁ, ଫିଲ୍ମଟି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା ତାହା କହିବା ବାପୁଳ୍ୟ। ଏଥରେ ସାଂଘ୍ୟାଜିତ ‘ମେ ନିଜିକା ଗାଲି ଲେ କେ’ରୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରାପରିକୁ ରୁଣ୍ଧାଗେଇ ଥାଆଇଛି। ଦର୍ଶକ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହି ଭୂମିକାରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବାକୁ ପାଇବେ। ଫିଲ୍ମଟି ହେଲା ‘ଗଦର-୨’। ‘ଗଦର’ ରିଲିଜ୍ ହେବାର ୨୦ ବର୍ଷ ପରେ ଏହାର ସିନ୍ମୀଏଲ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ମୋ ଖୁବିର ସାମା ରହି ନ ଥିଲା। କାରଣ ପ୍ରଥମ ସିନେମାକୁ ଦର୍ଶକ ଯେମିତି ଗୁହଣ କରିଥିଲେ ଏହି ସିନ୍ମୀଏଲକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବେ ବୋଲି ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି। ଏଥରେ ସେ ଯୌନ ନିୟମ୍ୟାନମାର ଶିକ୍ଷାର ତେବେ ‘ଗଦର-୨’ ବକ୍ତ୍ଵା ଅପିସରେ କି କମାଲ କରୁଛି ତାହା ରିଲିଜ୍ ପରେ ଜଣାପଡ଼ିବ।

ଅଲାରାଇଶ୍ଵର ଆଲ୍ଲୁ ଅର୍ଜୁନ

ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ସିନେମାରେ ଆଲ୍ଲୁ ଅର୍ଜୁନ କେତେ ଦକ୍ଷିଣ କରିଥିଲେ ଆଲ୍ଲୁ। ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଦୁଇ ବର୍ଷ। ୧୦୦୨ରେ ମୁଣ୍ଡିଲାଭ କରିଥିବା ତେଲୁଗୁ ଫିଲ୍ମ ‘ଗଣ୍ଗାଭ୍ରା’ରେ ସେ ନାୟକ ଭାବେ ଡେବ୍ୟୁ କରିଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ନିଜ ଅଭିନ୍ୟା ଦକ୍ଷତାରେ ସେ ତେଲୁଗୁ ସିନେମାରେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇ ପାରିଛନ୍ତି। ବିଶେଷଭାବରେ ତାଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ସ୍ଥାନକ ଯୁଦ୍ଧପତିକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିଛନ୍ତି। ବାହାରକୁ ଭୂଲିକାରୁ ଯିବା ହେଉ ଅବା ଶୁଣୁ ସେବେଳେ ସାଙ୍ଗରେ କ୍ୟାମେରା ନେଇଥାଆଇଛନ୍ତି। ପ୍ରକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟବାଜିକୁ କ୍ୟାମେରାରେ ଉଠେଇନ କରିବା ତାଙ୍କର ଆର ଏକ ହବି।

ଡାକ୍ତର ହୋଇଥାନ୍ତେ ଜାହ୍ନବୀ

ଜାହ୍ନବୀ ଯେତେବେଳେ ଯାଠ ପଥୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଆଶା ଥିଲା। ସେ ହେଉଛି ଡାକ୍ତର ହେବେ। ହେଲେ ତାହା ପୂରଣ ହୋଇପାରି ନ ଥିଲା। ତେବେ କଳାକାର ପରିବାରରେ କନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଅଭିନ୍ୟା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହୁଏ ଥିଲା। ଶେଷରେ ବଢ଼ ପରଦାକୁ ନିଜ କ୍ୟାରିଯତ ଭାବରେ ବାହି ନେଇଥିଲେ ଶ୍ରୀଦେବୀ ତନୟ ଜାହ୍ନବୀ କମ୍ପର। ତେବେ ଶାଶ୍ଵତି ତାଙ୍କର ନାମକରଣ ପାଇଗେ ଏକ ମଜାଦାର କଥା ରହିଛି। ଶ୍ରୀଦେବୀଙ୍କ ଅଭିନ୍ନିତ ‘କୁନ୍ଦାଇ’ ଚଳିତ୍ର ରିଲିଜ୍ ହୋଇ ସଫଳତା ପାଇବାର ଓ ଦିନ ପରେ ହେଲା ଜାହ୍ନବୀ ଜନ୍ମ ଗୁହଣ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଚଳିତ୍ରରେ ଭୂମିକା ମାତ୍ରେ କରିବାକୁ ନାମ ଥିଲା ଜାହ୍ନବୀ। ଏହି ନାମଟି ଶ୍ରୀଦେବୀଙ୍କ ଏତେ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା ଯେ, ପରବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ସେ ନିଜ ବୈଷ୍ଣଵ ନାମ ‘ଜାହ୍ନବୀ’ ଦେଇଥିଲେ। ‘ଧନ୍ତକ’ରୁ କ୍ୟାରିଯତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଏହି ଶ୍ଵାର କିନ୍ତୁ ଲଜ୍ ତ୍ରିପରେ ଯିବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆଇଛନ୍ତି।

ମନ ପୋର କାଗଜ ଗୁଡ଼ି

ମୁମିଗ୍ରା ଏଷରନେମେଷ ବ୍ୟାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ମନ ମୋର କାଗଜ ଗୁଡ଼ି’। ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଲଭ ଶ୍ଵେରିକୁ ଆଧାର କରି କାହାଣୀ ଗତିଶୀଳ। ଏଥରେ ଲଭ ବ୍ୟତୀତ ଲାଗେଶ୍ଵର, ପ୍ୟାରିଲି ତ୍ରାମ ଏବଂ ଆହୁନ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି। ଶିରିତ ପରିଦ୍ଵାରା ଏବଂ ବିବେକାନ୍ଦ ଭାବିକଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜିତ ଏହି ସିନେମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାବ ସମ୍ବଲିଷ୍ଟ ଦେବଜ୍ୟୋତି ପାତ୍ର (ପାପ୍)। ଏହାପର୍ବତ୍ତୁ ସେ ପ୍ରାୟ ୪୦ରୁ ଜର୍ଜ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମାର ମୁଖ୍ୟ ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଭାବରେ କାମ କରିବାରିଛନ୍ତି। ଉଭୟ ପ୍ରୟୋଜକ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏପରି ଦାର୍ଶିତ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ରାଜାଶ୍ଵର ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମକାରି ପିଲାଟି ଭୂମିକା। ବସନ୍ତରାତ ସାମଳ ଏବଂ ସ୍ଵରଗ୍ରୁ ସ୍ଵାର୍ଜନ୍ମ ଗୁଡ଼ିକ ଗୁଡ଼ିକ ପାତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି ଜାପାନୀ ଭାଇ। ଦିବ୍ୟଧିନ୍ଦ ରାଯଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ସଲକାପ ଲେଖାଇଛନ୍ତି ମାନ୍ସ ପଢିହାନା। ଜିନ୍ତୁ ସାମା, ଲିପୁନ, ସଞ୍ଚମ, ଭଣ୍ଡ, ଝାନ, ପ୍ରାତି, ନାଗେଶ, ଶୁତି ପ୍ରମୁଖ କଳାକାରଙ୍କୁ ଏଥରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ।

ଭୂମିକା-ରାଜେଶ

କୋଙ୍କଣ ପ୍ରଶଂସାରେ ଅଦିତ୍ତ

ଅଦିତ୍ତ ରାତ ହାଇଦିକ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ। କାରଣ ସେ ଯାହା ବାହୁଦ୍ଧିଲେ ତାହା ସେ ଏବେ ଶାନ୍ତ ପୂରଣ ହୋଇଯିବ ସେପରି କଥାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବାରୁ ହାତିଲା। ଗୋଟିଏ ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନାରାଜ ଘେନ୍ଦ୍ରିନ୍କ ପିଲାଟିରେ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି। ଅଥେପରେ ସେ ଦର୍ଶକ ଅଭିନ୍ୟା କୋଙ୍କଣ ରେ ଅଭିନ୍ୟା କୋଙ୍କଣ ରେ ସେ ଶର୍ମିକ ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି। ଏଥରେ ସେ କହିବାକୁ ଦର୍ଶକ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି। ଏଥରେ କୋଙ୍କଣ ରେ ଅଭିନ୍ୟା କୋଙ୍କଣ ରେ ଅଭିନ୍ୟା କରିଛନ୍ତି।

ହୋଇଥିବା ଜଣେ ମହିଳା ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଦିତ୍ତ କହିଛନ୍ତି, ‘କୋଙ୍କଣ ପରି ଅଭିନ୍ୟା ସହ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଭାଗ୍ୟରେ ଥିଲେ ମିଳେ। ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନ୍ୟା କରିବା ପରେ ମୁଁ ଆଛି ବିଶ୍ୱାସରେ ଅନେକ କଥା ତାଙ୍କ ପାଖରୁ ଶିଖିପାରିଛି। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଫର ମୋତେ ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆଖୁହୁକୁ ହୁଁ ଭରିଥିଲି। ଏଥରେ ମୋ ଭୂମିକାକୁ ଦର୍ଶକ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି ତାହା ମୋ ପାଇଁ ବଡ କଥା।’

</div

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ନାଟ୍ୟକାର
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର
ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା
କୁହାନ୍ତି...

ପ୍ରଥମ ଦରମା ଟଙ୍କାକୁ ବୋଉ ହାତରେ ଦେଇଥିଲି

୧୯୭୩ ମସିହାର କଥା। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ରେଭେନ୍଱ା କଲେଜରେ ମାଥମେଟିକ୍‌ରେ ଏମ୍ସଏସି କରୁଥାଏ। ସେବେ ଗୋଟେ ନିୟମ ଥିଲା, ଯଦି ଏମ୍ସଏସିରେ ୪୮% ରୁ କମ୍ ମାର୍କ ରହିବ, ତା'ହେଲେ ଅଧ୍ୟାପକ ଚାକିରି ମିଳିବ ନାହିଁ। ମୋର ଚିକେ ଉପ୍ରେସ୍ ହେଲା। କାଳେ ପରାକ୍ଷାରେ ଭଲ ନହେବ, ସେଥିପାଇଁ ସେହି ବର୍ଷ ମୁଁ ପରାକ୍ଷା ନ ଦେଇ ଜାଣିଥିଲା ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲି। କାରଣ ଫେଲ୍ ହୋଇ ଆଉ ଥରେ ପଡ଼ି ଭଲ ମାର୍କ ରଖିଲେ ସେତେବେଳେ ଅଧ୍ୟାପକ ଚାକିରି ମିଳିଯାଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଥରେ ୪୮% ରୁ କମ୍ ମାର୍କ ରହିଗଲେ ଆଉ ଅଧ୍ୟାପକ ଚାକିରି ମିଳୁ ନଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ଥରକ ପରାକ୍ଷା ନ ଦେଇ ଆଉ ଥରେ ପଡ଼ିବାକୁ ମୁଁ ମନେ ପାନେ ପ୍ରିର କରିନେଲି। କିନ୍ତୁ ଆଉ ଥରେ ପର୍ମିପିଲିପି କରି ପଡ଼ିବାକୁ ତ କିନ୍ତିନି ସମୟ ଲାଗିବ। ଖାଲିଗାରେ ସେ ସମୟକୁ କାହିଁକି ନଷ୍ଟ କରିବି ବରଂ ଚାକିରି କରିବା ଭଲ ଭାବି ନୟାଗଡ଼ କଲେଜରେ ଲାବ୍ରୋଟୋରୀ ଆସିଥାଏ ଭାବେ କାମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ମାସକୁ ଦରମା ୧୩୦ ରଙ୍ଗା ମିଳୁଥିଲା। ପ୍ରଥମ ମାସ ଯେବେ ଦରମା ପାଇ ଘରକୁ ଗଲି ନନା କାହାନ୍ତି ବୋଲି ଖୋଲିଲା। ନନା ଘରେ ନଥିବାରୁ ବୋଉ ହାତରେ ଦରମା କଟିବୁଥିରାଇଦେଲି। ସେ କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ମନା କରୁଥିଲା, ହେଲେ ମୁଁ ତାକୁ ବାଧ କରି ରଖିବାକୁ କହିଲି। ସେବିନ ମାତ୍ରମେ ଆମ ଘରକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ମୋ ଦରମା ପାଇବା କଥା ଶୁଣି ସେ ବୋଉକୁ ପଚାରିଲେ— ତେ ପୁଅ କେତେ ଦରମା ପାଇଛି କି ? ବୋଉ କହିଲା— ‘ମୋ ପୁଅ ଆୟ କୋଡ଼ି ଦଶ ପାଇଛି’। ଏହା ଶୁଣି ମାତ୍ରମେ କାବା ହୋଇ ବୋଉକୁ କହିଲେ, ‘କ’ଣ ହେଲା, ତେ ପୁଅ ଏତେ ଦରମା ପାଇଛି, ହେଲେ ମୋ ପୁଅ କିନ୍ତୁ ବହୁତ କମ୍ ଦରମା ପାଇଛି’। ଏମିତି କିନ୍ତି ସମୟ କଥାବାଟୀ ପରେ ମୁଁ ଖାଇପିଲ ଶୋଇପଡ଼ିଲି। ପରଦିନ ସକାଳେ ମୁଁ କଲେଜ ବାହାରିଲାବେଳେ ଦେଖିଲି ମୋ ପକ୍ଷରେ ସେହି ୧୩୦ ରଙ୍ଗା ପ୍ରିର ପରିଷିଳି। ବୋଉକୁ ପାରିବାରୁ ସେ କହିଲା— ‘ତୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ରଙ୍ଗା ଦେଲୁ ସେଇବା ମୋର ଧନ ହୋଇଗଲା। ଆଉ ମୋ ଧନକୁ ମୁଁ ଯାହାକୁ ଲାଗି ହେଲା ତାକୁ ଦେଲି, ସେଥୁରେ ଅସୁବିଧା ରହିଲା କେଉଁଠି ।’ ଏକଥା ଶୁଣି ମୁଁ ଆଉ କ’ଣ କହିବି। ମୋ ପାଇ ସେତିକିରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। ବୋଉ ମୋ ମୁଣ୍ଡୁ ଟିକେ ଆଉସି ଦେଇ କହିଲା— ‘ଏବେ ଖୁସିରେ ତୁ କଲେଜ ଯା ।’ ବୋଉର ସେହି ଆଶାର୍ବାଦ ବୋଲା ହାତ ମୋତେ ମୋ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି। ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ମୁଁ ଅଧ୍ୟାପକଟିଏ ହେବି। ତା'ରି ଆଶାର୍ବାଦରୁ ମୁଁ ପୁଣିଥରେ ଏମ୍ସଏସି ପଡ଼ି ଭଲ ମାର୍କ ରଖି ଅଧ୍ୟାପକ ଚାକିରି ପାଇଲି ଏବଂ ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ପ୍ରିନ୍ସପାଲ ହୋଇ ଚାକିରି ଅବହର ମେଲିଲା। ତା'ହିତ ନାଟକ ପ୍ରତି ଦୁର୍ବଳତା ଥିବାରୁ ଅନେକ ନାଟକ ପୁଗ୍ରକ ମଧ୍ୟ ରଚନା କଲି। ଶୋଭା ସାକ୍ଷର, ଅନେକ ଛାଇ ଅସରନ୍ତି ଅନାର, ଏକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅନେକ ପୃଥିବୀ, ମରୁ ମଛନ, ଏକାନ୍ତ ନିଜସ୍ଵ, ବାଲ୍ମୀକୀ ଉପାଚ, ଆମେ ଅବିଶ୍ଵାସ, ନାଯିକାର ନୀଳୁରୀ, ଏମିତି ଗାଲିଛି ଜତ୍ୟାଦି ହେଉଛି ମୋ ଲିଖିତ କେତୋଟି ପ୍ରମାଣ ନାଟକ। ତପ୍ତଧୂ ଅନେକ ନାଟକ ଜଂଗା ଭାବାରେ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି। ଏପରିକି ଏକାନ୍ତ ନିଜସ୍ଵ ନାଟକକୁ ଡିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାତେମାୟ ପୁରାକ୍ଷାର ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି। ସେହିପରି ପୁନଃମୁଢ଼ ଆଲୋକ, ଗାନ୍ଧାରୀର ଅଶ୍ଵ, ବଂଶବୂଷନ, କରିମା ଜତ୍ୟାଦି ହେଉଛି ମୋ ଲିଖିତ କେତୋଟି ଏକାଙ୍କିକା ସଂକଳନ ।

—ଅନ୍ତିମ

ରତ୍ନିଲା ରାଧୁକା ଭାରି ଚାତୁରୀ, ଲୁଚି ଲୁଚି ମନ କରିଛି ଚୋରି

ପ୍ରଶ୍ନ—ଲାଜରୁ ପ୍ରେମର ସୃଷ୍ଟି ବୋଲି ଅନେକ କହନ୍ତି। ଏପରି ଏକଥା ପଛରେ କେତେ ସତ୍ୟତା ରହିବେ କି ସାଥୀ ?

—ପ୍ରମୋଦ ଲୁମାର, କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର

ଉତ୍ତର: କେତେକ ଝିଅ ପ୍ରେମର ପ୍ରଥମ ପାହାରରେ ପାଦ ଦେବା ସମୟରେ ଲାଜ କରନ୍ତି। ଆଉ ସେହି ଲାଜରେ ଅନେକ କଥା ଲୁଚି ରହିଥାଏ । ବାସ୍ତବ, ତାହାକୁ ପଡ଼ିବାକୁ କେବଳ ଚିକାରୁ ବୁଦ୍ଧି ଖଣ୍ଡାନ୍ତି । ହୁଁଏତ ସେହି ଲାଜୁଆ ଲସାରାରେ ଆପଣଙ୍କ ମନ

ତା' ନିକଟରେ ବନ୍ଦ ପଡ଼ିଯାଇପାରେ । ଯଦି କୌଣସି ଝିଅର ଲାଜରୁ ଆପଣ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କରେ କିନ୍ତି ସୂଚନା ପାଇଛନ୍ତି, ତେବେ ବେଳକାଳ ଦେଖୁ ବହିପିର୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ବାସ୍ତବ ହୁଁଏତ ହାତରୁ ଖେଲୁ ଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଥରେ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ସହ ଭେଟ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ସମୟ କଥାବାର୍ତ୍ତରେ ମୋତେ ଯେମିତି ଲାଗିଲା ସେ ମୋ ମନକୁ କରିନେଇଛି । ଆଉ ତା' ସହ ଭେଟ ହେଉନାହିଁ । ମୁଁ ଏବେ କ'ଣ କରିବି କି ସାଥୀ ?

—ଅଜିତ ସାହୁ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର: ସେତେବେଳେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ସହ ଭେଟ ହେଲା, ତାହାର ଠିକଣା ପଚାରି ବୁଝିବାକୁ ବୋଧନ୍ତୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ମନ ଦେଇ ବସିଛନ୍ତି ତାହାର କିନ୍ତି ୦୩ ଠିକଣା ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ଏମିତି ବି ହୋଇପାରେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ଚୋରି କରିନେଇଛି । ‘ରଜାଲା ରାଧୁକା ଭାରି ଚାତୁରୀ, ଲୁଚି ଲୁଚି ମନ କରିଛି ଚୋରି ।’ ଦେଶୁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ହୁଁଏତ ଏପରି ଲୁଚକାଳ ଖେଲର ହଠାତ ପରିସମାପ୍ତ ଘରିପାରେ । ହୁଁଏତ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇପାରେ !

ପ୍ରଶ୍ନ—ଯାହା ସହ ମୋ ମନ ପ୍ରଥମ ଥର ମିଶିଥିଲା, କେତେକ କାରଣରୁ ସେ ମୋତେ ଅଧା ବାଟରେ ଛାତି ଚାଲିଗଲା । ହେଲେ ମୋର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମିକାକୁ ସହଜରେ ପାଶୋରି ପାରୁନି । ପୁଣି ଆଉ ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିବସିଟି । ଏବେ କ'ଣ କରିବି ?

—ସମ୍ପଦ ଲୁମାର, ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ

ଉତ୍ତର: ଯାହାକୁ ପ୍ରଥମେ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଆଉ ତା' ହାତ ଧରି ଅନେକ ବାଟ ଆଗେଇ ଯାଇଥିଲେ ସେ ତ ଅଧା ବାଟରେ ଛାତି ଚାଲିଗଲା । ଏବେ ତାକୁ ମନେ ପକାଇବା ଅର୍ଥ ପୁରୁଣା ଘାରୁ ପୁଣି ଥରେ ଉପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ କହିଲା, ଏବେ ତାପରେ ଆପଣ ଆଉ ଜଣେ ନୂଆ ପ୍ରେମିକାକୁ ସାଥୀ କରିବାକିଲେଣି । ହେଲେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମିକାକୁ ଭୁଲି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରେମର ଧୋକା ଖାଇବା ପରେ ସେହି ପ୍ରତାରଣାର ନିଆ ମନ ଭିତରେ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ଜଳୁଥାଏ, ଆଉ ସେହି ଦହନରେ ସବୁ କିନ୍ତି ପିତା ପିତା ଲାଗେ । ଏବେ ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି ଯଦି ତାହା ସହ ଆଗେବାକୁ ଗାହାନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ମନରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୋଛି ଦିଅନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ତାହାର ଦଶନରେ ଆପଣ ସବୁବେଳେ ସମ୍ମଳିତ ହେଉଥିବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଛି ବୋଲି ଆଭାସ ପାଇବାରିଲିଣି । ହେଲେ ମୋ ମନ କଥା ତାକୁ କେମିତି କହିବାକୁ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ । ଏ ନେଇ ମୋତେ କିନ୍ତୁ ଉପାୟ ବତାଇବେ କି ସାଥୀ ?

—ଚାପସ ରାଉଡ଼, ରାଉରକେଳା

ଉତ୍ତର: ଏପରି ବାସ୍ତବ ପାଇବା ପରେ ଆଉ ଭାବିବାର କ'ଣ ଅଛି କହୁନାହାନ୍ତି ? ଯଦି ଜାଣୁଛନ୍ତି ସେପରି ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗରନାଲ ଅଛି, ତେବେ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ବସି ପିତା କରିବିଅନ୍ତୁ । ସେ ନେଇ ଯଦି ଏମିତି ଆପଣ ଭାବୁଥିବେ, ହେଲେ ସେପରେ ହୁଁଏତ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ଆଉ କାହା ମନରେ ବଦା ବାଜି ସାବିବଶି । ସୁନ୍ଦରୀ ଦେଖୁ ନିଜ ମନର କଥା ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ସାମନାରେ ଉପାଳି ପକାନ୍ତି । ଯଦି ପାରିପାଗ ଠିକ ରହିଲା, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରେମ ମିଶନ ସକଷେଷ ହେବାର ତାବୁ ଅଧିକ ରହିଛି ।

ପିଣ୍ଡିବେ ନା ସଜାଇ ରଖୁବେ

ପାଦକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ସହିତ

ଏବେ ଜୋତା ସୌଖ୍ୟନ ଓ ଶ୍ଵାଚସ୍ଵର ପ୍ରତୀକ ବି
ପାଲିଶିଗଲାଣି ଆଉ ମହିଳାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେଉଛି ହାଇ ହିଲ୍‌
ଏହି ହାଇ ହିଲ୍‌ରେ ବି ଏମିତି ସବୁ ଆକର୍ଷଣ ଡିଜାଇନ୍ ଉପଲବ୍ଧ
ହେଉଛି ଯେ, ତାକୁ ପିଣ୍ଡିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ସଜାଇ
ରଖିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହେବ...

ହୁଲା ଗଲ୍‌ହିଲ୍‌: ହାଇକର ହୁଲା ନୃତ୍ୟ ସାରା ପୃଥ୍ବୀରେ ଚର୍ଚିତ । ଏଥରେ ସୁଦରା ମହିଳାମାନେ ପତ୍ର,
ଫୁଲ, ଫଲକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁନ୍ଦର ପୋଷାକ ଓ ଅଳକ୍ଜାର ପିଣ୍ଡ ପ୍ରକଟିରାଣୀ ଭଲି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ।
ଆଉ ପାରମ୍ପରିକ ହୁଲା ନୃତ୍ୟ ଥୁମକୁ ନେଇ ତିଆରି ହୋଇଛି ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ
ଏକପ୍ରକାରର ଖୁବ ଆକର୍ଷଣ ହାଇ ହିଲ୍‌ । ଏହାର ହିଲ୍‌ରେ ସୁନ୍ଦର ହୁଲା ଗଲ୍‌ କଣେଇ ଦେଖିବାକୁ
ମିଳେ । ତା'ପରି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବା ଫ୍ଲୋରାଲ ପ୍ରିୟ ଓ ଏଥରେ ଖତି ଆର୍ଟଫିସିଆଲ ଫୁଲ ଏହାକୁ
ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୧୯୦ ଡଳାରରୁ ୨୨୦ ଡଳାର ମଧ୍ୟେ ରହିଥାଏ ।

ଗାର୍ଡେନ ପାର୍ଟ୍ ଫ୍ରେଜେସ୍: ଏହି ସୁନ୍ଦର ମଧ୍ୟ ବେଶ ଆକର୍ଷଣ । ଫ୍ଲୋରାଲ ପ୍ରିୟର ଏମ୍ପ୍ଲୋଡୋରି ହେବା
ସହ ଏହାର ହିଲ୍ ପ୍ଲାନରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ କାଚ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଛୋଟ ବରିତା । ଏହି ବରିତା ଭିତରେ
ସୁନ୍ଦର ଗଛ, ଫୁଲ ଓ କୁଦି ହରିଣ ଦେଖିବାରିବେ । ଫଳରେ ଏହି ସୁନ୍ଦର ପିଣ୍ଡିବା ପାଇଁ ମନ ଜମାରୁ
ହେବନ୍ତି । ବରଂ ଘର ଶୋ' ପିଷ୍ଟାବ ସାଜାଇ ରଖିବାକୁ ଚାହିଁବେ । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୧୪୯ ଡଳାର ।

ଡୋଲ୍‌ ଗବାନାର ପାଇନାପଲ୍ ସ୍ୟାଣ୍ଟଲ: ଡୋଲ୍‌ ଆଉ ଗବାନା କମ୍ପାନୀର ଏହା ହେଉଛି
ଟ୍ରିଙ୍ଗ/ସମର କଲେବ୍ସନ । ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ଏହି ସ୍ୟାଣ୍ଟଲରେ ପାଇନାପଲ୍ ପ୍ରିୟ ହେବା ସହ
ହିଲ୍‌ରେ ପାଇନାପଲ୍ ବା ସପୁରି କଳାକୃତୀ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ।

ମିକି ମାଉସ ପମ୍ପସ: ଏହି ସୁନ୍ଦର ମିକି ମାଉସ ଆଣ୍ଟ ପ୍ରେଣ୍ଟସ ସୁନ୍ଦର କଲେବ୍ସନର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଅଟେ ।

ଲାଲ ଓ ଜଳା ରଙ୍ଗର ଏହି ପମ୍ପସର ହିଲ୍ ପ୍ଲାନରେ ମିକି ମାଉସ ଅଟିଆ ହୋଇଥିବା ଭଲି ଡିଜାଇନ୍
କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ୨୭୦ ଡଳାର ।

ଗୁସି ବ୍ରାଞ୍ଚର ଜେବ୍ରା ପ୍ରିୟ ଲେବର ଓ ଫର ପମ୍ପସ: ଜେବ୍ରା ପ୍ରିୟ ପୋଷାକ ଓ ପିଣ୍ଡିଥିବେ । ତେବେ
ଜେବ୍ରା ପ୍ରିୟର ହାଇ ହିଲ୍ ବି ଅଛି । ଗୁସି ବ୍ରାଞ୍ଚ ଏହି ଜୋତା ତିଆରି କରିଛି । ଏହା ଏକ ପମ୍ପସ ଅଟେ ।
ଉଚ୍ଚ ପମ୍ପସର ଏକ କୌତୁଳ୍ୟମଧ୍ୟ ବିଶେଷତ ହେଉଛି ଯେ, ଜୋତାର ପଛଭାଗରେ ଜେବ୍ରା ପରି
ଲାଞ୍ଜ ବି ଅଛି । କିନି ମୁନିକ ପିଣ୍ଡିବାକୁ ପରାମ କରୁଥୁବା ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଲେବର ଓ ଫରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଏହି ଜେବ୍ରା ପମ୍ପସ ଭଲ ଅସ୍ବନ ।

ଗନ୍ ପରି ହିଲ୍: ମିନି କ୍ଲାକ ଟ୍ରେସ ସହ ଗନ୍ ବା ବନ୍ଦୁକ ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଏହି ହିଲ୍ ବୋଲ୍ ଲୁଲ
ଦେବ । କେବଳ ଯେ ଏହା ଗନ୍ ପରି ଦେଖିବାକୁ ତାହା ନୁହେଁ, ଏଥେ ବୁଲେଟ୍ ବା ଗୁଲି ବି ଦେଖିବାକୁ
ପାଇବେ । ତେବେ ଏହାକୁ ଏମ୍ବରପୋର୍ଟ ପରି ହାଇ ବିଲ୍ୟୁରଟି ପ୍ଲାନରେ ପିଣ୍ଡିଥିବେ ନାହିଁ ।

ଡାଇସ ହିଲ୍ ପମ୍ପସ: ଲୁଡୋ ଖେଳରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭାଇସ ବା ଟୋଟି ଥୁମର ଅଟେ ଏହି ପମ୍ପସ । ଉଚ୍ଚ
ପମ୍ପସର ପଛଭାଗରେ ଡାଇସ ହିଲ୍ ପମ୍ପସ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ ଆକର୍ଷଣ । କଲା ଓ ଲାଲ
ରଙ୍ଗରେ ଉପଲବ୍ଧ ଏହି ଡାଇସ ହିଲ୍ ପମ୍ପସ ଦେଖିବାକୁ ବେଶ ଆକର୍ଷଣ ।

ମୋଜିତୋ ବୁଲଣ୍ଡେ ସ୍ୟାଣ୍ଟଲ: କମନା ଲେମୁର ଟୋପା
ଛାଇଲେ ଗୋପା ଯେଉଁଭଲି ମୋଡ଼ି ମୋଡ଼ି ହୋଇ ରହେ,
ଠିକ ସେହିଭଲି ଦେଖିବାକୁ ଅଟେ ଏହି ସ୍ୟାଣ୍ଟଲ । ପ୍ରଥମ
ନଜରରେ ତ ଯେକେହି ଏହାକୁ କିଭଲି ପିଣ୍ଡିଯିବ
ଦ୍ୱାରା ପଡ଼ିଯିବେ । ଏହି ଅଭିନବ ସ୍ୟାଣ୍ଟଲର ମୂଲ୍ୟ
୩୯୦ ଡଳାର ଅଟେ ।

ବିଜୟିନୀ

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମତେଳ ମିରରରେ ଦେଖୁବାକୁ ଚାହୁଁଥୁଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରସୁଲଗଡ଼ି
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୪୮୦୧୦୧
ଫଟୋ ବୋଜନ୍ୟ: କୁମାର ଶରତ, ଧରିତ୍ରୀ

ସୁଚନା

୧୦ାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଠଙ୍କା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହୁଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହୀଏ

ହୀଏ

ଗାଧୋଳ

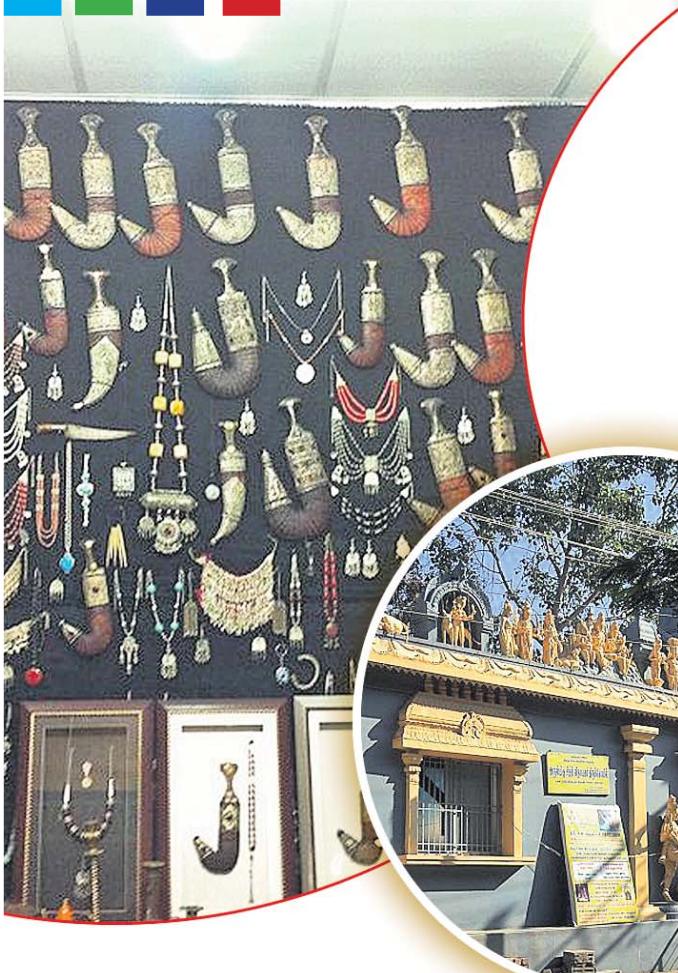
ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ମୁନିର
ତାଏରାରେ ଲେଖିଲେ-
ଦୟାକରି ପିଲାଙ୍କୁ
ଗାଧୋଳକି ସ୍କୁଲକୁ
ପଠାନ୍ତି ।
ମୁନିର ମା' ତାଏରାର
ଲେଖା ଦେଖିବା ପରେ
ତାଏରାରେ ଲେଖିଲେ-
ଦୟାକରି ସ୍କୁଲରେ
ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଲେଟ୍

ରାତ୍ରି ସବୁଦିନ ସ୍କୁଲ ଲେଇ
ପହଞ୍ଚୁଥିଲା । ଏହାଦେଖୁ
ଶିକ୍ଷକ: ସବୁଦିନ ଲେଇ
କାହିଁକି ଆସୁଛୁ ? ସବୁ
ପିଲାଙ୍କ ସାହ ମିରିକି ସ୍କୁଲ
ବସରେ ଗାଇମରେ ଆସୁନ୍ତି ।
ରାତ୍ରି: ଗୁପ୍ତ ହେଲ ମିରିକି
କେବଳ ଗଧମାନେ ଆସନ୍ତି ।
ହିଁହିଁ ତ ସବୁଦେଲେ
ଏକୁଚିଆ ଆସେ ।

ଶୀତ

ପିଙ୍କି: ଯେତେ ଶୀତ ହେଉ ପଛେ ମୁଁ
ସବୁଦିନ ଗାଧାଏ ।
ପପୁ ହସି ହସି: ମୁଁ ତ ଶୀତ ଦିନେ ୨
ଥର ଗାଧାଏ ।
ପିଙ୍କି: ଆରେ, ତୁ ତ ବହୁତ ସଫା
ସୁରକ୍ଷା ।
ପପୁ: ନାହିଁରେ ପାଗଳୀ । ମୁଁ ଦୁଇଥର
ଗାଧାଏ ସତ, କିନ୍ତୁ ମାସରେ
ଦୁଇଥର ।

ଆମ୍ବର ପତ୍ର ଯେତ୍ରମ

ତାମିଳନାଡୁର ଉତ୍ତର
ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଅବସ୍ଥିତ
ଏକ ସହର ହେଉଛି
ସେଲମ |
ଚେନ୍ନାଇଠାରୁ

ପ୍ରାୟ ୯୪୦ କି.ମି ଦୂରରେ ଥିବା
ଏହି ସହରରେ ରହିଛି ଅନେକ
ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୟଳି ।

ମୁଖ୍ୟତଃ ଏଠାରେ ଥିବା ଆଧୁନିକ
ପାଠ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକିମ୍ବୁ ଖୁବ ଆକୃଷ୍ଣ କରିଥାଏ ।
ତା'ଛିଡ଼ା ଆମ ଚାଷ, ରୂପା କାମ
ଏବଂ ସିଲେଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି ଉଚ୍ଚ ସହରର
ରହିଛି ଭିନ୍ନ ଏକ ପରିଚୟ ।

ସେଥିପାଇଁ ଏଠାକୁ
ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଛୁଟିଥାଏ...

ତା ମିଳନାତ୍ରୁ ସେଲମ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସହର ହେଉଛି
ସେଲମ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହାର ରହିଛି ବେଶ ନାଁ ।
ବିଶେଷକରି ଅନେକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠ ଏଠାରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।
ଚାଷବାସ ହେଉ ଥିବା ସେଇଇ କିମ୍ବା ରୂପାରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ କାରୁକାଣ୍ଡ
ଏପରିକି ଶ୍ଵିଳ ଉପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେଲମର ରହିଛି ଭିନ୍ନ ଏକ
ପରିଚୟ । ମୁଖ୍ୟତଃ ଆମ ଚାଷ ପାଇଁ ଏହି ସହର ପ୍ରହିନ୍ଦା । ସେଥିପାଇଁ
ସେଲମକୁ କେହି ଆମର ସହର ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି ।

ସେଲମାର ଇତିହାସ

ଏହି ସହରର ମଧ୍ୟ ଗୋରବଶାଳୀ ଇତିହାସ ରହିଛି । ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଓଳଗାଇଲେ ଜଣାଯାଏ, ସେଲମ ଉପରେ ଅନେକ ରାଜବଂଶର ରାଜାମାନେ ଶାସନ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଆଉ ପ୍ରତି ରାଜାଙ୍କ ଶାସନ କାଳ ସମୟରେ ଏହି ସହରରେ କିଛି ନା କିଛି ଉନ୍ନତିପୂରକ କାମ ହୋଇଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଚାଷବାସ ହେଉ ଅବା ବାଣିଜ୍ୟ ତଥା ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ସହର ଆଜି ନିଜର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସ୍ଥିତି କରିପାରିଛି ।

ମରିଯୁନ ମନ୍ଦିର, ତାରାମଙ୍ଗଳମ ମନ୍ଦିର, ସେଲମ ସୁଗାଞ୍ଜନେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର, ଅବୁଲମ୍ପିଟି ଅଳକିରିନାଥର ମନ୍ଦିର, ଏଲକପେଡ଼ାରା ଅନ୍ଧାନ ମନ୍ଦିର ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମା। ତା'ଙ୍କା ଏଠାରେ ଥିବା ସେତାରୟ ହିଲ୍, ମେଲ୍ଲୁର ଡ୍ୟାମ, ଯେଗକାଉଡ଼ ନାମକ ଶୈଳନିବାସ ଏବଂ ସହର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଥର୍ମାନିମୁସାରୁ ନାମକ ନଦୀର ଆକର୍ଷଣ ବି ପର୍ଯ୍ୟଚକ୍ରୁ ଖୁବ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । କେବଳ ସେତିକି ବୁଝେଁ ଏହି ସହରରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ମୁଖ୍ୟମ, ବିନ୍ଦୁପ୍ରାଣୀ ଅଭ୍ୟାରଣ୍ୟ, ପର୍କ

ତଥା ପିକନିକ୍ ସ୍ଥରୀ ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷର ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟବକଙ୍କର ଭିଡ଼ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ।

ସେଲମର ଅର୍ଥନୀତି

ସେଲମ ପୁଣ୍ୟତଃ କାଷବାସ, ସିଳେଇ କାମ ତଥା ରୂପାର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦେଶ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲାଭ କରିପାରିଛି । କହିବାକୁ ଗଲେ ସେଲମ ହେଉଛି ତାମିଳନାୟକ୍ତ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଚେତ୍ତାଜାଳି, ସେଷର । କାରଣ ଏଠାରେ ରହିଛି ପ୍ରାୟ ୧୯୪୦ ଭର୍ତ୍ତା ଦିନିଁ ମିଳ, ଖେଳି ଯୁଦ୍ଧର ତଥା ଗାର୍ମେଣ୍ଟ ଯୁଦ୍ଧର । ସେହିପରି ସାବୁ ଚାଷ ଏବଂ ଷିଳ ଉପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସହରର ଦେଶ ନାଁ ରହିଛି । ତା'ଛଡ଼ା ଆମ ଚାଷ ହେଉଛି ଏଠାକାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଚାଷ । କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହି ସହର ଅର୍ଥନାତି ପୁଣ୍ୟତଃ ଆମ ଚାଷ ଉପରେ ହେଲା ଅଧିକ ନିର୍ଭାବ କରିଥାଏ । ଭାରତର ପ୍ରାୟ ସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରମାନଙ୍କରେ ଏପରିକି ଦିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସେଲମ ଆମର ଦେଶ ଚାହିୟା ରହିଥାଏ । କେବଳ ସେତିକି ମୁଣ୍ଡେ ଆରକ୍ଷଣୀୟ ରୂପାର କୁଣ୍ଡଳେରା ପାଇଁ ବି ଏହି ସହରର ଖୁବ ନାଁ ରହିଛି । ଖାଲ ଏହିପରି କାରଣ ପାଇଁ ବି ଏଠାରେ ପ୍ରାୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଭିତ୍ତି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

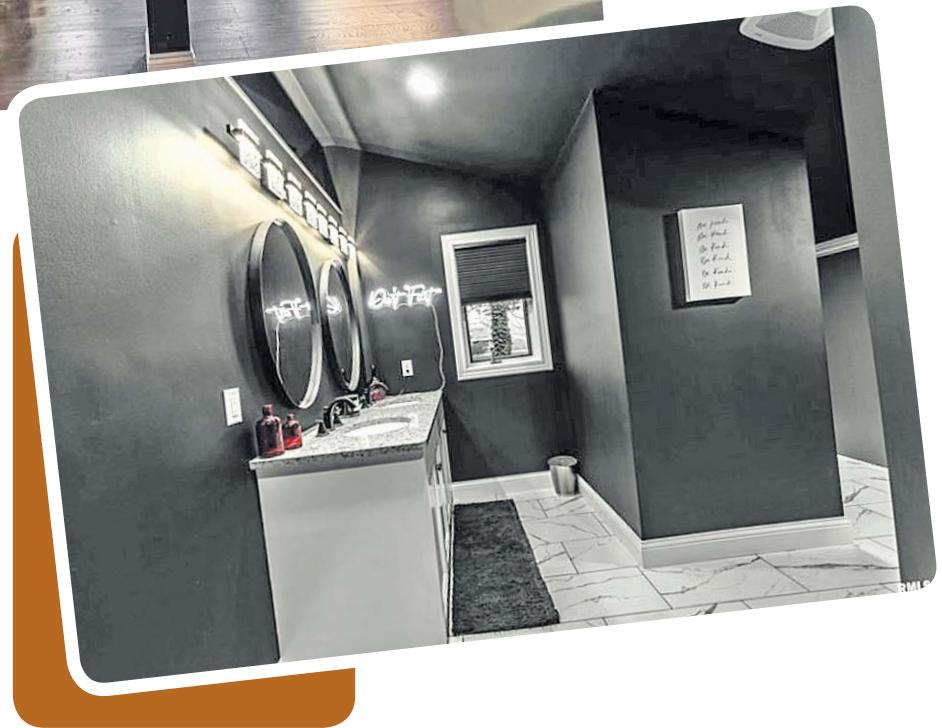
ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯିବାର ସୁବିଧା ଥିଲେ ହେଁ, ପ୍ଲାନୀୟ ପାଣିପାଗ ସୂଚନାକେନ୍ଦ୍ର ମତାକୁସାୟୀ, ସେଲମ କୁଳିଯିବା ପାଇଁ ନଭେମ୍ବର ମାର୍କ ହେଉଛି ସବୁରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ । ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବାପାଇଁ ଗମନାଗମନର ବି ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ସେଲମ ଜଙ୍ଗସନ ରେଲେଡ୍ରୋ ଷ୍ଟେଶନ ହେଉଛି ଏହାର ଏକ ପ୍ରୁଷ୍ଣ ରେଲ୍ ଷ୍ଟେଶନ, ଯେହିଠାକୁ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନ୍ଟରୁ ନିଯନ୍ତର ବ୍ୟବଧାନରେ ତ୍ରେଣ୍ଟ ଚଳାଇଲ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ସେଲମ ଏଯାରପାର୍ଟ୍ ହେଉଛି ଏହାର ନିକଟତମ ବିହାରବିଭାଗ ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନ୍ଟରୁ ଝୁରିଷୁ ବସି ବି ଏଠାକୁ ଯା'ଆସି କରିଥାଏ ; ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିକିନ୍ତ ହୋଇପାରେ

କଳା ଘର

ଘର ଖାଲି ମୁଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିବା ପାଇଁ ଛାତଚିଖ ନୁହେଁ । ତା' ଭିତରେ ମଣିଷର ଭାବ ଜାତି ଥାଏ । ତେଣୁ ଘର ପ୍ରତି ଭଲ ପାଇବା ସମୟକୁ ଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜ ଘରକୁ ସବୁରୁ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ସଜ୍ଜାକୁ ସମସ୍ତେ କାହାନ୍ତି । ମନ ପଥାନର ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇବା ସହ ଘରର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସାଜସଜ୍ଜାକୁ ବେଶ ସୁନ୍ଦରଭାବେ କରିଥାନ୍ତି । ହେଲେ କେବେ କେହି ନିଜ ଘରକୁ କଳା ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇବା ଦେଖୁଛନ୍ତି କି ? ସାଧାରଣତଃ କଳା ରଙ୍ଗକୁ ଅଶ୍ୱତ ମଣାଯାଏ । ତେଣୁ କେହି ଘରକୁ ଏହି ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାଇ ନ ଥାନ୍ତି । ହେଲେ ଆମେରିକା, ମାସାବୁସେଷସ୍ଥ ଟ୍ରିକଟିନ୍‌କୁ ରେ ଅଛି ଏମିତି ଏକ ଘର ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ପୁରାପୁରି କଳା ରଙ୍ଗର । ଏହା 'ଗଥ ହୋମ' ଭାବେ ବେଶ ପରିଚିତ । ଦୁଇ ମହିଳାକିଶିଷ୍ଟ ଏହିଘରଟି ଅକ୍ଷାଗାନ୍ ବା ଅଷ୍ଟଭୂଜାକାର ଅଗେ । ଅଧ ଏକର ଜମିରେ ନିର୍ମିତ ଏଇ ଘରର କେବଳ ବାହାରର ରଙ୍ଗ କଳା ନୁହେଁ ବରଂ ଭିତର ବି କଳା ରଙ୍ଗର । ଏମିତିକି ଏହାର ଲକ୍ଷେରିଯର ଡିଜାଇନ୍ ବି କଳା ରଙ୍ଗର । ଏହାର କେବଳ ଟାଇଲ୍ସ ଓ ଚଟାଣ ଧଳା ରଙ୍ଗର । ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଆଉ ସବୁ କଳା । ଆଉ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକ ଚାରିକୋଣିଆ ନୁହେଁ ବରଂ ଅଷ୍ଟଭୂଜାକାର । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଟି ବେଡ଼ିରୁମ, ଦୁଇଟି ବାଥରୁମ, ରୋଷେଇ ଘର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରୂମ, ଓପନ୍ ଲିଭିଂ ଡାଇନିଂ ରୂମ, ଫାଯାରପ୍ଲେସ ଅଛି । ଉପର ମହିଳାରେ କ୍ୟାଥେଡ଼ାଲ ସିଲିଂ ହେବା ସହ ଡିନୋଟି ଆଇଲାଇଟ୍, ଗାଲଲୁ ବାଥ ସହ ଡବଲ୍ ଡ୍ୟାନିଟି ଓ ଥ୍ରାକ ଜନ୍ ସାନ୍ତ୍ରାର ଅଛି । ଏହାର ଗ୍ୟାରେଜ୍ଟି ବି କଳାରଙ୍ଗର ଅଟେ । ଉଚ୍ଚ ଘରକୁ ଡିଜାଇନ୍ କରିଛନ୍ତି ଭଲ୍ଲେମର୍ଟ ନାମକ ଡିଜାଇନର । ଏହି ଘରକୁ ସେଠି ଗୁଡ଼ମାନ୍ କିଣିଥୁଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟଭୂଜାକାର ଘର ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା । ଏହାର କିଛି ରୂମ କଳା ରଙ୍ଗର ଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା । ପରେ ସେ ଧାରେ ଧାରେ ସେହି ଘରର ସବୁଜିଷ୍ଟି କଳା ରଙ୍ଗରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏବେ ସେ ତାଙ୍କର ଏଇ କଳା ଘରକୁ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ।

କାର୍ଟ୍ରୁନ କରିବାରେ

ଶ୍ରୀମାନ୍ ସବୁଗିଳୀ

ଅଙ୍ଗଳ ଜଣଙ୍କ ସହର ସେମୁଣ୍ଡରୁ ଏମୁଣ୍ଡ ଆଣିଙ୍କ ଘରକୁ ବେଳକାଳ ଡକ୍ଟି ଉପରେ ପ୍ରାୟ ଆସୁଥିଲେ । ଆଙ୍ଗଳିର ବଡ଼ ମିତିଏର ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ଏମିତିଆ ମଧ୍ୟର ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ାଯୋଡ଼ି କାମ କରିଦେଇଥିଲା । ଅଙ୍ଗଳ ଯେତେବେଳେ ଆସୁଥିଲେ ହାତରେ ଦାମୀ ଚକୋଲେଟ୍ ସହ ଟିରିଶ ପଚାଶ ଚଙ୍ଗା ଧରି ଆସୁଥିଲେ । ଆଣିଙ୍କ ସାତବର୍ଷ ଛୁଆକୁ ଦେଇ ଭଲ ପୋଷା ମନଇଲୁ ରଖୁଥିଲେ । ହାତରେ ଚକୋଲେଟ୍ ସହିତ ଚଙ୍ଗା ଦେଇ ମନଇଲୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ କହି ବଜାରକୁ ପାଠେ ଦେଲାପରେ, ହୃଦୟ ଖୋଲା ସମ୍ପର୍କର ସହିପୁରୋଗ କରୁଥିଲେ । ହେଲେ କୋଉ ରୁଗ୍ମିଳିଆଗାର ଦେହ ସହିଳାନି ବୋଲି ଆଣିଙ୍କ ଖାଣି ପଢିଙ୍କ କାନିରେ ପକେଇ ପରିଷ୍ଠିତିକୁ ବିଷମୟ କରିଦେଲା । ତୁମ୍ଭୁ ପଢିଙ୍କ ଗାଢ଼ା ବିଶ୍ୱାସ, ଅବିଶ୍ୱାସ ସଦେହରେ ବଦଳିବା ପରେ ଦିନେ ଆସି ତିନିଦିନିଆ ରୂପ ଯିବା କଥା କହି ପଞ୍ଚାଠୀରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ । କିନ୍ତୁ ହଠାତ ସେଇଦିନ ସଞ୍ଚରୁଡ଼େ ଅଙ୍ଗଳାତ୍ମ ଆଗମନ କରି ଆପଣା ପଦ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଅଙ୍ଗଳଙ୍କୁ ବେତ୍ତିମୁଣରେ ଆବିଶ୍ଵାର କରି ପ୍ରବେଳ ତିରସ୍କାର କଲେ । ପୁତ୍ର ଆସି ଦେଖିଲେ ତାତି ଖୁବ ରାଗି ଅଙ୍ଗଳଙ୍କୁ ଗାଳି କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅଙ୍ଗଳଙ୍କ ଚକୋଲେଟ୍ ଚଙ୍ଗାରେ ପୋଷା ମାନିଥିବା ପୁତ୍ର ତୁରକ୍ତ କାମ ଦେଖେଇଲା । ହାତରେ ଅଙ୍ଗଳିଆ ବ୍ୟାଗରେ ତାତିଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଶକ୍ତ ପାହାର ପକେଇ କହିଲା, “ଆଉ ଯେବେ କୋଉଦିନ ମୋ ଆହେନ ତୁ ତିଥିଥି ହେବେ ପାହେ ତିଥିବା”

ଆଜ୍ଞା ! ଯେବେତୁ ବାପା—ବୋଉମାନେ ତାତି-ମମୀ ପାଲଟିଗଲେଣି,
ସେବେତୁ ବାହାର ଅଙ୍କଳମାନେ ମୁହଁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ସାହସ କଲେଣି ।
ଅଙ୍କଳର ଅସଳ ଅର୍ଥ ହେଲା ବିନା ଡାକରାଗେ ଯେ ଘରକୁ ପଶି ଜବର
ଅଧୂକାର ସାଧ୍ୟତା କରନ୍ତି । ଆର ଆଖିମାନେ ଯାହାର ଆଖି ବା ଦଳ ଶକ୍ତି
ଅଛି, ସ୍ଵର୍ଗିଳାଙ୍ଗ ଜୟ ପ୍ରତ୍ୟେ ମୁହଁ ହୋଇ ଆଖି ବୋଲାନ୍ତି । କେହି କେହି
ଆସି ଆଶ-ଟି (ଗା) କହୁକହୁ ଆଖି ବି ଡାକିଆ'ନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଅଙ୍କଳଙ୍କ

ପିଲା ଆଣ୍ଟି ଓ ଆଣ୍ଟିଙ୍କ ପଳାଏ ଅଙ୍ଗଳ ସମ୍ଯାଧନ ତ୍ରଭୁମିରେ କରନ୍ତି ।
ବୋରା । ଯେ ଲ୍ୟାଣ୍ଟ ଫୋନ୍ ପରି ଘରଭିତରେ ରାଉଗରାରା ।
ମମାମାନେ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ପରି ସଦା ପାଖରେ ରହି ଦୂର ଦୂରାନ୍ତକୁ
ବାହାରକୁ ବି ଗମନ କରିପାରନ୍ତି । ଆଉ ଗର୍ଲସ୍ଟ୍ରେଷ୍ଟ ସବୁ ଶ୍ଵାର୍ଟ ଫୋନ୍
ପରି / ଆଠ ଦୁଇଶ କିସ୍ (ଛୁମା) ଏ ପଚାର ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଆପଚରୁ
ରିକାର୍ଜ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏଇ ମୋବାଇଲ୍ ପରି ମିଛୁଆ ଡାଟି-ମାପୀ,
ବୟ ପ୍ରେଣ୍ଟ, ଗର୍ଲସ୍ଟ୍ରେଷ୍ଟ । ପାଖରେ ଅଛି କହି କାହା କାଖରେ ଲାଗି
ଯାଇଥିବେ । କଲେଜ କି ଅପିସ୍ ନାଁ କହି କ୍ଲବ, ପାର୍କ, ସିନେମାହଲରେ

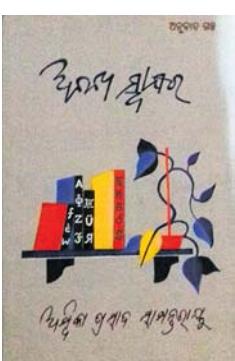
ବସିଥୁବେ । କିନ୍ତିକି କହି ଫୋନ୍ କାହୁଥୁବେ ଅବା ଯିବିଷିରି କହୁଥୁବେ ।
ବାପା, ବୋଉରୁ ଏମାନେ ଯେତେବେଳେ ମମା ଡାଟି ହୁଆନ୍ତି,
ଅଧୁକାଂଶଙ୍କର ଭାଷା, ଭାବ, ପ୍ରେମ, ବେଶ, ହସ ବଦଳିଯାଏ । ସଫେଦ

ଅନୁମ୍ୟ ସ୍କାଷ୍ଟର

ଅମ୍ବିଲା ପର୍ଯ୍ୟାନ ମାମନ୍ଦରାୟ

ଏଥେବା କଳ୍ପି ଉତ୍ସବରେ ମଧ୍ୟ-୧୯୦ ଜାନ୍ମା

ପ୍ରଦେଶ ସୁଖ୍ୟ, ଶୁଷ୍ଠିମୟ, ଧୂଳୀ-୯୦୦ ଟଙ୍କା
 ଅନନ୍ୟ ସ୍ଵାକ୍ଷରରେ ୧୫ଟି ଜଙ୍ଗାଜୀ ଗଛକୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଅନୁବାଦ
 କରାଯାଇଛି । ସେମୁଣ୍ଡିକରେ ରୁଷିଆ, ହଙ୍ଗେରୀ, ପ୍ରାସ୍ତ୍ର, ବ୍ରାଜିଲ,
 ଆମେରିକା, ଆୟରଲଞ୍ଚ, ନରତ୍ରେ, ଚେକୋସ୍ଲୋଭାକିଆ, ବେଲିଜିମ୍ବନ
 ଅଧିରେ ଖ୍ୟାତିଲାଭ କରିଥିବା ଲେଖକଙ୍କ ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ ଓଡ଼ିଆରେ
 ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି । ସେମୁଣ୍ଡିକ ମଧ୍ୟରୁ ଆଷନ ଚେକଭଙ୍ଗ ‘ବାଜି,
 ଓଷଧା ରୁକ୍ଷିଲୁଙ୍ଗ’ର ‘କଣେ ମତେଳ ଧନାଧୃତ’ ଅଦି ଆହୁରି କେତେକ
 ଗଛ ନିଆୟାଇପାରେ । ବିଶ୍ୱ ସାହିତ୍ୟର ଯେଉଁ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଲେଖକଙ୍କ
 ଗପଗୁଡ଼ିକୁ ସାମନ୍ତରାୟ ଚମକ୍ରାନ୍ତ ଭାବେ ଅନୁବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ପାଠକୁ

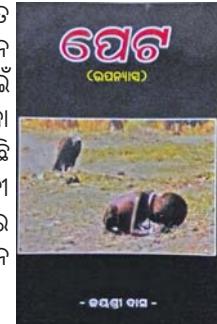
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୀକ୍ଷା

୬୪୮

ଲେଖକ- ଜୟଶ୍ରୀ ଦାସ, ପ୍ରକାଶକ- ଅଭିଲାଷ ଦାସ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୂଲ୍ୟ - ୧୫୧ ଟଙ୍କା।

ଜୟଶ୍ରୀ ଦାସଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ ‘ପେଟ’ । କିନ୍ତୁ ମଣିଷ ପେଟ ରାଖଣ୍ଟକ ପାଇଁ
ଜୀବନ ସାରା ସଂଘର୍ଷ କରି ମାଟିରେ ମିଶି ଯାଉଛି ସେ ବିଶ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କା
ଚମଳ୍ଗାର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଶିଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର କୋଣେ କୋଣେ
ଅନେକ ପ୍ରାଚୀକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭରି ଦେଇଛନ୍ତି । ମଣିଷର ଝୁବ୍ରି ପାଇଁ ଖଞ୍ଜି
ଦେଇଛନ୍ତି ଅନେକ ଖାଦ୍ୟ । ସକଳ ଜୀବ ଜଗତ ଏଥୁରେ ବନ୍ଧା । ସକାଳ
ହେଲେ ମଣିଷ ଖାଦ୍ୟ ଅବ୍ରେଷଣରେ ବାହାରି ଯାଉଛି । ଫିଲେପିଟିମଧ୍ୟ କାହାରେ
ଆଇ ପେଟ ରାଖଣ୍ଟକ ପାଇଁ ଘୋକ ଜୋକ ଖାଇ ବଞ୍ଚୁଛି । ପେଟ ପାଇଁ ଭିକ
ମାରୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ, ଶ୍ରୀମିକମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଓ କୁଳୀ ମରୁରିଆମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ
ଆଦି ଦେଖିଲେ ଲୋକଙ୍କାଙ୍କ ମନ ଆନ୍ଦୋଳିତ
କରିଛି । ଶିଶ୍ୱର୍ଷ ଜନ୍ମ ହେଉ ହେଉ ଯୁନ୍ୟପାନ
କରିଥାଏ । ଜନ୍ମରୁ ମୂର୍ଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ
କିଭାଳି ସଂଘର୍ଷ ଚାଲିଛି ସେ ବିଶ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କା
ଚମଳ୍ଗାର ଭାବେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଅଛି
ବୋଲି ଡିକ୍ଷା ଓ ଭାରତର ଲୋକେ ଜ୍ଞାନୀ
ହେଉଛନ୍ତି ଏହା ଲୋକଙ୍କ ତାଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସରେ
କହିଛନ୍ତି । ଉପନ୍ୟାସଟି ନିଶ୍ଚିଯ ପାଠକଙ୍କ ମନ
ଛୁଇଁବ ଏଥୁରେ ଦ୍ଵିମତ ନାହିଁ ।

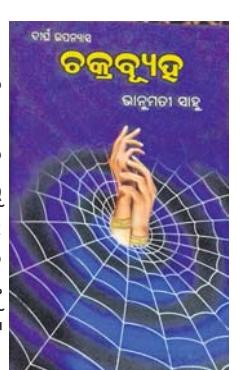

ଚନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ଡି

ଲେଖକ— ଭାନୁମତି ସାହୁ

ପ୍ରକାଶକ- ଜ୍ଞାନମୁଗ୍ରା ପବ୍ଲିକେସନ୍, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୂଲ୍ୟ- ୭୨୦ଟଙ୍କା

କରୁଥୁଏ ଭାବୁନାଟି ସାହୁର ଏକ ଦାର୍ଘ ଉପନ୍ୟାସ । ଏଥରେ ଲେଖୁକା
ନାରୀ ମନ ଚେତନାକୁ ବୁଝିବାକୁ ବା ବୁଝେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଯାହା
ଦାର୍ଘ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବାକୁ ସୁଖପାଠ୍ୟ । ଏଥରେ ଅନେକ ବାହୁଦିକ
କଥାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ହୋଇଛି । ସମାଜର ପରିବର୍ତ୍ତତ ପରିମୁଦ୍ରର ବିଭିନ୍ନ
ଅନୁଭୂତିର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରତିପଳିତ ହୋଇଛି ଉପନ୍ୟାସରେ । ନମିତା ନାୟକଙ୍କ
ଅସ୍ତ୍ରଭୂତାନ ଅବସୋଧର କାହାଣୀ ଭିତରେ ଅବତରଣ ହୋଇଛି ଅତିତ
ଅସ୍ତ୍ର ପୃଷ୍ଠାର ଅନ୍ତରାମ୍ଭର ଉପଲବ୍ଧ । ଜୀବନ ମାୟମୋହର ରଙ୍ଗରେ
ରଙ୍ଗଯିତା । କିନ୍ତୁ ପରିସାମ୍ପି ହୋଇଥାଏ
କୁଠରେ । ମୁଣ୍ଡିପଥର ଯାତ୍ରା ହୁଏ ଆୟା ।
ତା' ସମ୍ବନ୍ଧର ମଣିଷରୁପି ଶରାର ନ
ଥାଏ, ପୁଣି ଆବିର୍ଜାବ ହୋଇ ବୋଧ
କରିବାକୁ ଆପଣାର କୋକଙ୍କୁ । ସେ ତ
ସଂସାରର ମାୟମୋହର କରୁଥୁଏ ଭିତରୁ
ବାହାରି ଗଲାଣି । କେଉଁଠାରୁ ଶୁଣିବ ଜୀବନର
ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର । ଲେଖୁକା ଚମକାର ଭାବେ
ନାରୀର ମନକଥା ପରିଷି ଦେଇ ପାଠକଙ୍କୁ
ବାନି ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ପୁସ୍ତକଟି
ନିଶ୍ଚଯ ପାଠକଙ୍କୁ ବାନି ରଖିବ ।

କପ୍ଟକେକ୍ ଟାଙ୍ଗ୍ରାର

ଛୋଟ ହେଲେ ବି କପ୍ କେବଳ ସାଦ ଭାରି ନିଆରା । ତେଣୁ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ । ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି ଏଇ କୁନି କୁନି କପ୍ଟକେକ୍ରେ ସୁଉଚ ଗାଢ଼ାର ତିଆରି କରାଯାଇ ଏକ ରେକର୍ଡ ବି ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଗାଢ଼ାର ଉଚ୍ଚତା ୪୧ ଫୁଟ୍ ୮ ଲଞ୍ଚ ଥିଲା । ଏହାକୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିଲା ୧୮, ୨୧୮ଟି କପ୍ କେବଳ । ତେନାଇର ପୋରମ୍ ବିଜ୍ଞାନ ମଲ୍ ନାମକ ଏକ ବଡ଼ ଶପିଂ ମଳର ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ଫ୍ଲୋରରେ ଉଚ୍ଚ କପକେକ୍ ଗାଢ଼ାର ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତି କିମେନ୍ ଆୟାଏବ୍ସେ ଓ ଫୁଟ୍ କନ୍ସ୍ଲୁଲେର୍ ତେନାଇ ମିଳିତଭାବେ ପ୍ରାକି କିମେନ୍ ଆୟାଏବ୍ସର ୪୦ତମ ବାର୍ଷିକାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି କପ୍ କେବଳ ଗାଢ଼ାର ତିଆରି କରିଥିଲେ । ମଳର ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ଫ୍ଲୋରରେ ହଁ କେବଳ ମିଛିତର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ବେଳି, ଆଇସି, ତେକୋରେସନ ସବୁ କିଛି ହୋଇଥିଲା । ପରେ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାର କପ୍ଟକେକ୍ରେ ବିରାଟକାଯ ପିରାମିତ ଆକାରର ସ୍ତରରେ ରଖାଯାଇ ଗାଢ଼ାର ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତି କପ୍ କେବଳ ୭୩ନ ୭୦ ଗ୍ରାମ ଥିଲା । ବ୍ୟବହୃତ ସର୍ବମୋଟ ୧୮, ୨୧୮ଟି କପ୍ଟକେକ୍ର ଓଜନ ୧.୪ ଟନ ଥିଲା । ପରେ ଉଚ୍ଚ କପ୍ କେବଳୁଡ଼ିକୁ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଣିଜ୍ୟବା ପାଇଁ ଏନଙ୍କିଓକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବ୍ୟା
କ
ସେ
ଜ

କୁନି କୁନି ପ୍ରାଣୀ !

ଏଇ କୁନି କୁନି ସ୍ଵାଧର ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଇନ୍ଦ୍ରା ହେଉଥିବ ଗୋଲ କରିବାକୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ହାତରେ ଟିକେ ଆଉସି ଦେବାକୁ । କେହି କେହି ତ ଗାହୁଥିବେ ଏଇ କୁନି ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ତିରୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ମନି ଯାଆନ୍ତା ମିଳ ପାଖରେ ପେର କରି ରଖୁ ଦିଅନ୍ତେ । ହେଲେ ଜାଣନ୍ତି କି ଏଇ ପ୍ରାଣୀଗୁଡ଼ିକ ସତସତିକା ମୁହଁତା । ବରଂ ଡଲ, ସୁତା ଓ ଛୁଅସର ତିଆରି କରେଇ । ରଷ୍ଟୀୟର କଳାକାର ଫୁଲିଆଦେରେଭ୍ୟିକୋଡା ଏଇ ବାସ୍ତବ ଦେଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏଇ ପ୍ରାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଏତେ କୁଟ୍ୟେ, ଯେତେଥର ଦେଖିଲେ ବି ମନ ଭରିବ ନାହିଁ । ୨୦୧୪ରୁ ସେ ଏଇ ବେବି ଆନିମଲଙ୍କ କଣ୍ଠେ ତିଆରି କରି ଆସୁଥିଲା । ଏବେ ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରାମରେ ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଫଳୋଯର । ସାରା ପୃଥିବୀରେ ତାଙ୍କର ଫ୍ୟାନ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନିଷ୍ଠା କାରିଗରୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଜିଣିନିଏ ।

ବାଥଟର୍ ମା କାର୍

ଦିନ ତମାମର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ପରେ ବାଥଟର୍ବରେ ବିକେ ସ୍ଵାନ କରିଦେଲେ ବେଶ ଶାନ୍ତି ମିଳେ । ସବୁ ଥିବାପଣ କୁଆଥେ ଉଚ୍ଚେଇପାଏ । ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି ବାଥଟର୍କୁ କେବଳ ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଅନ୍ୟ କାମରେ ବି ବ୍ୟବହାର କରିଛେ । ସିଜରଲାଷ୍ଟର ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟର ତ ବାଥଟର୍ବରେ ରେସି କାର ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟର ସହ ଜଣେ କାର ରେସି ତ୍ରୁଟିଭାର ବିବାହ କରିଥିଲୁବା ।

ଆଉ ୩୦୦ଟଙ୍କା ପରିଶ୍ରମ କରି ସେ ଏକ ବାଥଟର୍କୁ ରେସି କାରରେ ପରିଶାତ କରିଦେଲେ । ଗରରେ ସେ ଗୋ-କାର୍ଟ ଚେଷ୍ଟିସ, ୪ ସିଲିଣ୍ଡର ବିକିଷ୍ଟ ଯାମାହା ଲଞ୍ଜିନ ସଂଯୋଗ କରି ତାଙ୍କୁ ଏକ କାରର ରୂପ ଦେଲେ । ଏହାପରେ ଅନେକ ଥର ଚେଷ୍ଟି ପ୍ରାଇଭେ କଲେ । ଶେଷରେ ସେ ସେହି ବାଥଟର୍ବରେ ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡ କରିବାକୁ ଭାବିଲେ । ସିଜରଲାଷ୍ଟ, ଭୋପାଲିନର ଭାଇନାମିକ ଚେଷ୍ଟି ସେହିରରେ ଘାଷା ପ୍ରତି ୧୯.୯ କି.ମି. ବେଗରେ ବାଥଟର୍କୁ ଚଲାଇ ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡ କଲେ ।

